

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRAVODAJ

2/2021

Místní akční skupiny Posázaví

Řeka Sázava je díky dobrovolníkům opět čistší. Děkujeme!

Řeka Sázava je po roce opět čistší. Dobrovolníci ji ne-nechali na holičkách a navzdory koronaviru, za dodržení protiepidemických opatření, z její hlady a břehů mezi Kácovem a Pikovicemi na jaře sesbírali přes 15 tun odpadků. Plastové lahve, igelity, kusy plechů, vysloužilé kanystry, pneumatiky, staré kusy nábytku i elektrospotřebičů... skončily na korbách nákladních aut, která je odvezla na skládku. Uklízely se i přítoky Sázavy, třeba Benešovský, Štěpánovský nebo Jevanský potok. Úklid ale nekončí, řeka Sázava a její blízké okolí (ale nejen to) si naši pozornost zaslouží po celý rok. Pokud tedy má někdo zájem a chuť ještě pomoci, stačí kontaktovat Posázaví o.p.s. nebo Bisport Kácov.

Úklid jednoho z turistů nejvyhledávanějších toků, známý jako Čistá řeka Sázava, se letos konal už po šestnácté. Kvůli koronavirové pandemii se ale stejně jako loni původně hromadná akce změnila v individuální. Řeku uklízely rodiny nebo malé skupiny dobrovolníků. Více práce měli dobrovolníci na lodích, kteří loni kvůli nástupu covidu vyjeli jen v omezeném množství. K tomu navíc velký nepořádek zanechal na porostu kolem vody také zvýšený průtok způsobený letošním jarním táním. I když obecně odpadků kolem řeky ubývá, dobrovolníci mají stále co uklízet. Potvrdila to i někdejší patronka projektu **Aneta Langerová**. „Tentokrát jsme řeku Sázavu a její břehy čistili jako o život pouze v kruhu rodinném. Jako vždy to stálo za to. Ať žije čistá příroda,“ napsala zpěvačka na facebookovou stránku projektu.

„Je to naše srdeční záležitost, jarní rituál. Nechceme žít na smetišti, ani se jen dívat kolem sebe a nic nedělat. Nadávat umí každý. Proto čistíme – čistíme přírodu od nepořádku. Našla jsem třeba telefon, hrnec, Afka „ulovila“ glukometr. A pak ta hromada flásek – vůbec by nás nenapadlo, že za pár dní sebereme přes 200 lahví od vodky! Obecně je ale pravda, že u vody je méně a méně odpadů. Někteří chataři na nás mávají a volají „díky“, jiní nadávají a dávají si ploty až k řece. Máme ale i jeden krásný příběh – každý rok na nás u břehu čekají manželé, podávají nám bábovku a srdečně děkují. Za ta léta se stali našimi přáteli, kteří si váží naší práce, milují život a přírodu. Je to pro nás moc důležité, je to velké vyznamenání,“ popsala jedna

z pravidelných účastníků projektu **Ivanka Danešová**, která s partou podobně naladěných dobrovolníků pravidelně uklízí kolem města Sázavy. Mrzí ji jen, že kvůli protiepidemickým opatřením se mnoho jejich kamarádů letos nemohlo úklidu zúčastnit, a věří, že se v příštím roce u řeky opět potkají.

Od počátku se akce účastní i **Martin „Francesco“ Moravec**, vedoucí 5. úklidového úseku Týnec-Pikovice. „Bylo znát, že vloni proběhl úklid v omezenější podobě, a taky od té doby byla minimálně dvakrát velká voda, která vždy přinese větší množství nového odpadu. Starší černé skládky se nám vytrvalou prací podařilo z velké míry odstranit, přesto se každý rok kvůli deštům a erozi ještě nějaké objeví i v těch nejromantičtějších trampských koutech. Už to ale není tak strašné, jak to bývalo, když jsme s úklidem začínali. Čert ví, co se chatařům před lety honilo hlavou, když odpady zasypávali strže. Sebrat ty nové petky, uplavané boty či obaly už nedá tolik práce, ale pořád by toho mělo být mnohem méně. To vše je otázka prevence, na které každoročně pracujeme. Komplikací letos bylo velké množství prořezaného a následně naplaveného dřeva a silně podmáčené břehy. Se vším jsme se ale vypořádali díky sehrazení a nasazení skupiny i skvělé podpoře ze strany Posázaví o.p.s.,“ zhodnotil letošní úklid a dodal: „První roky úklidu byly hodně partyzánské a náročné, dnes už to umíme a těšíme se tam. Paradoxně jsou to každoročně jedny z nejhezčích dnů na řece, určitě i díky dobrovolníkům, co jezdí. Pro mnoho z nás je to už srdeční záležitost, na akci i skvělou partu se celý rok těšíme.“

„Z loňska jsme už věděli, jak na to, takže jsme uklízeli po malých skupinkách. Bylo krásné počasí i voda byla akorát, až jsme si říkali, že je škoda, že to nemohlo proběhnout v normálním rytmu,“ zhodnotila letošní úklid **Anička Zimová** z Bisportu Kácov, která pomáhá organizovat úklid v úseku mezi Kácovem a Malovidy. Nejvíce lidí, a to 20–30, podle ní uklízelo hned první víkend od 9. do

11. dubna a bylo mezi nimi hodně rodin s dětmi. Nasbírali kolem 25 pytlů odpadků. „Bohužel potom přišla opět velká voda, takže nepořádek už je tam zas,“ posteskla si. Už se těší, až s partou podobně naladěných nadšenců vyjedou řeku uklídit i příští rok, a doufá, že už to bude bez omezení.

Ke skalním příznivcům úklidu Sázavy patří i **Ondřej Kaplan**. „Vyjma dvou nebo tří ročníků jsem byl pokaždé. Vždycky, i když jsem byl třeba na stáži v Německu, jsem si na to čas udělal. Musím říct, že se to pro mě stává tradicí a těším se na to jak na dovolenou,“ řekl a na adresu organizátorů dodal: „Líbí se mi, že jste to nevzdali, že ta akce je, za to velký palec nahoru, že umíte příležitost využít, protože letos je cokoliv strašně těžké zorganizovat. Myslím si, že určitě je důležité tu tradici udržet, aby nezankla, kdyby náhodou nebyla několik let, pak bychom ji už nemuseli znovu restartovat.“

Navzdory tomu, že letos úklid probíhal většinou individuálně nebo v malých skupinách, zapojilo se do něj kolem 700 dobrovolníků. Všem patří velké poděkování. „Těší mě, že lidé nerezignovali a řece pomáhají i v této době. Navíc hodně dobrovolníků, kteří patří ke skalním příznivcům, už chodí sbírat odpady i se svými potomky. Nemám proto strach o nástupce, určitě to po nás bude mít kdo převzít a řeka se bude uklízet dál,“ uvedla **Bohunka Zemanová**.

Její slova potvrdila i **Míša Poláková**, která se letos s rodinou pustila do úklidu v úseku Stříbrná Skalice (Marjána) – Chocerady. Velkou posilou týmu byl jejich dvouletý syn František. „K dubnovým narozeninám dostal snad nejmenší pracovní rukavice, co se dělá. Běhal po břehu, nadšeně hledal a sbíral odpady do pytlů,“ popsala Míša. Podobná aktivita je podle ní důležitá obzvláště v současné době plné mimořádných opatření a zákazů. Vztít si s sebou na výlet pytlík na odpady a po cestě je sbírat totiž může podle ní každý.

Ruku k dílu přiložili také dobrovolníci v Ratajích nad Sázavou. Za všechny to shrnul **Otýlie Suchá**: „Děkuji všem lidem a jejich dětem za dobrovolnou výpomoc při úklidu v Ratajích. Odvedli jsme velký kus práce – nejen úklidem, ale i prosekáním náletů. Během 2 hodin jsme nasbírali přes 50 velkých 120litrových pytlů odpadu a spoustu šrotu. Ačkoliv jsme se chystali ještě na jiná místa kromě Vyhličky, nedalo se to stihnout, práce bylo víc než dost.“

Skauti z Jílovské unie kamarádů (JUKA) vyčistili úsek okolo Žampachu, kolem štol v Kocourském údolí a koryto Jílovského potoka od řeky Sázavy k hlavní silnici z Jílového do Kamenného Přívozu. „Sešlo se nás 16 dospělých a 25 dětí ve věku 8–18 let. Odpadků bylo plné auto (cca 200 kg) a po do-

hodě se starostou Jílového u Prahy Pavlem Peškem jsme vše odvezli do sběrného dvora v Jílovém,“ hlásil **Jiří Vorel**.

Stranou nežůstal ani spolek SK Sázava. Jeho příznivci prošli okolí řeky ve městě Sázava v malých rodinných skupinkách, dohromady jich pomáhalo 55! „Všichni už se nemůžeme dočkat, až opět budeme společně trávit více času. Celkem jsme nasbírali 15 pytlů odpadu, nejčastěji PET lahve a plasty, ale i boty, železo. Mezi zajímavosti patřila kolo-

běžka, skateboard a bohužel i 5 injekčních stříkaček. Moc děkuji všem za odvedenou práci. Jste příkladem všem ostatním a můžete být na sebe hrdí,“ napsal na klubové stránky **Honzis**.

Spolek Život v Hradci a okolí si vzal za své, stejně jako v předchozích letech, úklid Jevanského potoka. Zájemci si v místním krámku vyzvedli pytle, rukavice a plánec úklidu a sbírat odpadky vyráželi individuálně. Do úklidu se nakonec zapojilo přes 30 lidí, kteří naplnili nepořádkem téměř celý kontejner, který přistavil a nechal pak vyvézt obecní úřad ve Stříbrné Skalici. „Jsem rád, že jsme to takto distančně zvládli. Sám jsem nevěřil tomu, že tolik lidí individuálně vyrazí a opravdu jsme uklidili. Možná je to i lepší systém, každý to udělá, kdy chce v průběhu pár dní, svézt to pak je otázka jednoho dne a pár dobrovolníků,“ shrnul **Evžen Zeman** ze spolku Život v Hradci a okolí.

Už tradičně se do akce zapojili i soutičtí rybáři – 43 z nich čistilo řeky Sázavu a Želivku od odpadků a různých nečistot. Jak úklid probíhal, popsal jednatel místní organizace Českého rybářského svazu **Václav Seidl**: „Hospodář pan Libor Exner rozdělil přítomné rybáře do pěti skupin, přičemž jedna skupina byla vyslána i na Štěpánovský potok. Brigádníci byli vybaveni potřebnými pomůckami (pytle, rukavice), které dodalo Posázaví o.p.s. Bylo sebráno cca 520 kg odpadu. Největší podíl měly 4 ks pneumatik z nákladních aut, železný gril, železná postel. V drobném odpadu se nacházely převážně PET láhve, skleněné láhve a igelitové tašky. Celkově lze konstatovat, že vyhozeného odpadu v řekách je rok od roku méně.“

Stejně jako v předchozích letech chodili k řece uklízet nejen jednotlivci a rodiny, ale i hasiči, rybáři, sportovci, myslivci... Jen to kvůli protiepidemickým opatřením bylo trochu složitější. Poděkování proto patří všem, kteří to nevzdali – třeba Mysliveckému sdru-

žení Háj Pecerady, dobrovolným hasičům z Pecerad, Hvězdonic a Chocerad, společnosti Partners a mnoha dalším.

Čistý Benešovský potok

Benešovský potok uklízela na jaře parta dobrovolníků už poosmé. „Ačkoliv jsme se letos museli vypořádat s několika překážkami, kvůli kterým celá akce musela být upravena oproti zvyklostem, 36 účastníků během sobotního dopoledne nasbíralo cca 2 tuny odpadu. Bohužel jsme si museli odpustit závěrečné opékání buřtů a holínkové fotbalové utkání, holt vládní nařízení se musí plně respektovat. V jednu chvíli se naše činnost dostala i do hledáčku policejního dronu, který část úklidové akce zdokumentoval z ptáčích perspektivy. Počasí nám přálo a našli jsme mnoho odpadků, proto jsme se rozhodli udělat z těch nejzajímavějších pořadník:

1. téměř nová LCD televize Sencor
2. divoké prase
3. zimní obutí na osobní automobil
4. vybavení na hory – lyže a kufr
5. postel na přespání pod širák
6. pytel plyšáku (cca 30 ks)

Zarážející je, že uklízený úsek, kde jsme nasbírali 2 tuny odpadu, se nachází asi 1 km od sběrného dvora v Benešově,“ konstatoval za organizátory **Jindřich Bulan**.

Čistý Štěpánovský potok

K projektu Čistá řeka Sázava se i letos připojili dobrovolní hasiči z Trhového Štěpánova, a to tradičním úklidem Štěpánovského potoka. Do akce se zapojilo 30 dobrovolníků včetně dětí. Vybaveni igelitovými pytlíky se vydali na trasu podél potoka od hotelu Rabbit až k Černé skále. Pytle se brzy naplnily PET láhvemi, plechovkami, skleněnými láhvemi, plastovými obaly a dalšími odpadky. Přimo u vody se našly kusy železa, televizor i pneumatiky. Nejvíce odpadků bylo sebráno v oblasti, kde potok teče blízko silnice. „Jsou mezi námi stále jedinci, kteří vůbec neřeší, jak se chovat k životnímu prostředí a jak by měli naložit s odpadem. Zkrátka odhodí dopitou lahev, krabici od pizzy, krabičku od cigaret či plechovku od piva kamkoliv. Děkujeme městu Trhový Štěpánov za zapůjčení traktoru s valníkem, na který se odpad ukládal a poté byl odvezen na skládku EKOSO Trhový Štěpánov s.r.o. Na úseku dlouhém asi 4 kilometry bylo sebráno 420 kilogramů odpadků,“ uvedl Vojtěch Jeřábek z SDH.

jt

Jak jsme pomáhali uklízet řeku Sázavu

1. úsek

S úklidem řeky mezi Kácovem a Malovidy každoročně už tradičně pomáhá kácovský Bisport a žáci místní základní školy. Vzhledem k protiepidemickým opatřením se ale letos školáci hromadně do akce zapojit nemohli. Měli ale zdatné zastávce v dětech Bisportáků, které, jak je vidět na fotografiích, se žádné práce nezalekly. Čistá řeka Sázava se o budoucnost bát nemusí!

2. úsek

Je to k nevíře, ale při pohledu na tyto fotografie se nechce ani věřit, že se řeka uklízela už poštěnácté. Pořád je totiž co sbírat. Potvrdit to může i Štěpán Zelený, který se s partou přátel už tradičně vydal uklízet úsek z Malovid do Sázavy (Sázavský ostrov). Děkujeme, že vás ani podobné zkušenosti od účasti neodradí.

3. úsek

Při úklidu řeky mezi městem Sázavou a Zlenicemi to žije, a to doslova! Tolik přízně nemá Sázava asi na žádném jiném úseku. Občas za to dobrovolníkům připraví milé překvapení – třeba v podobě setkání s krásným vodníkem, jak se to letos poštěstilo partě kolem Denisy Cibulkové. Vyprávět by mohla i Míša Poláková – jak ale vysvětlila malému Františkovi, že tím kohoutkem trčícím ze stromu opravdu nic neotevře?

3. úsek

A zase ta „trojka“ (3. úsek). Ivanka Danešová s partou podobně naladěných dobrovolnic vyrazí uklízet řeku (ale nejen ji) už od brzkého jara. Jako by se nemohly dočkat. Říkají, že je to jejich jarní rituál. Jen místo vlastní očisty čistí břehy, stráně a škarpy. Jak je vidno, o úlovky nouzi nemají. Potvrdit to může i skalní příznivec Čisté řeky Sázavy Petr Žarka, kterého od letošní účasti neodradilo ani to, že se stal tátou – gratulujeme k synovi Adámkovi!

4. úsek

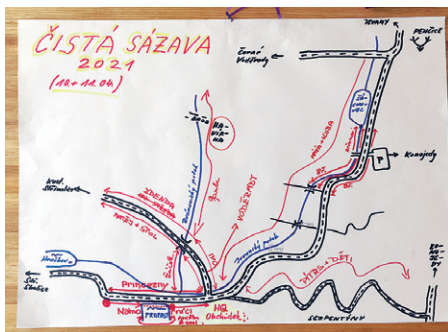

5. úsek

Podle fotek se může zdát, že se mezi Zlenicemi, Týncem nad Sázavou a Pikovicemi neuklízelo už dlouho. Ale opak je pravdou. Kolikrát až rozum zůstává stát, co všechno se po roce opět najde. I letos to byla makačka. Martin Moravec si tak opět nesplnil svůj sen – „odměnou“ totiž účast v projektu Čistá řeka Sázava určité ještě dlouho nebude. Přejme „pětce“, aby se alespoň zbavila pověsti sběračského přeborníka...

Jevanský potok

Spolek Život v Hradci a okolí na to šel pěkně od podlahy, koronavirovým opatřením navzdory. Základnu „rozbil“ v místním krámku a každý, kdo měl chuť pomoci uklízet Jevanský potok, si tam mohl vyzvednout nejen pytle a rukavice, ale také ručně malovaný plánec úseků úklidu – to pro případ, aby náhodou jeden druhému „nelezl do zlí“. A pak už stačilo si udělat čas a jít uklízet. Organizátoři si takový „distanční úklid“ nesmírně pochvalovali.

Příběh ztracené občanky

Je to příběh jako z pohádky, který se nakonec stal skutečností. Na začátku byl občanský průkaz ztracený v Benešovském potoce u Bedřče a na konci týž občanský průkaz nalezený v řece Sázavě o téměř 40 kilometrů dál. Obě události dělí osm let. Ale nechme vyprávět hlavní aktérku Katku Maškovou, jinak pravidelnou účastnici úklidu řeky Sázavy.

„V posledním ročníku studia na Obchodní akademii Vlašim jsem měla autonehodu. Bylo to těsně před Vánoci 20. 12. 2013. V po-

slední zatáčce před Bedřčí jsem ‚hodila auto přes střechu do Benešovského potoka‘. Přitom mi rozbitým oknem vyletěl ven i obsah otevřené kabelky, kterou jsem měla na sedadle spolujezdce. Takže peněženka, brýle, telefon, učení, kosmetika... prostě všechno bylo pryč. Den po nehodě jsem se na místo vrátila a snažila se alespoň něco najít, ale bez výsledku,“ popsala událost předcházející nečekanému rozuzlení.

O osm let později...

Minimálně od roku 2010 je Katka pravidelnou účastnicí Čisté řeky Sázavy. Tradičně pomáhá uklízet v úseku mezi Týncem nad Sázavou a Pikovicemi. Jediný rok nevynechala, ani letos proto v partě dobrovolníků nechyběla.

„Třetí den úklidu jsem jela na lodi sama, zastavila jsem na levém břehu a začala uklízet proti proudu. Našla jsem železnou značku, kterou povalila velká voda a chtěla jsem ji zvednout. Zastavili u mě dva kluci, aby mi pomohli. Na chvíli jsme se zapovídali. Jeden z nich se po chvíli sehnul, z pod kamene vytáhl občanský průkaz a říká: ‚Hele, tady nějaká mladá holka ztratila občanku, to je trdlo‘. Zvedl ji, zamával mi s ní před očima. Zhlídla jsem malou fotku na jedné straně a v duchu jsem si pomyslela Haha, takový účes jsem taky nosila. A říká: ‚Ukaž, to je ještě ta velká stará, zelená občanka... na jaký je jméno? A v ten moment mi spadla brada. Povídám: ‚Kluci to jsem já‘. A oni: ‚Jak jako ty?‘ Říkám: ‚To je moje občanka, kterou

jsem ztratila před 8 lety při nehodě‘. Nejdřív si mysleli, že jsem se ‚cvakla‘ někde na Sázavě. Že to není možný. Jednou jedinkrát jsem ztratila doklady a bylo to právě při té nehodě u Bedřče...

Takže po 8 letech z Benešovského potoka do Sázavy, skoro 40 km. A najde ji člověk, vedle kterého zrovna stojím. Což byla taky mega náhoda. Se spoustou dobrovolníků se vidáme pouze při úklidu na řece, takže známe třeba jenom svoje křestní jména nebo přezdívký. Někdy ani to ne. Takže nestát v tu chvíli u nich, tak tu občanku vyhodí mezi odpadky, jelikož nevěděli, že jsem příjmením Mašková. A já bych se o tom nikdy nedověděla. Prostě souhra asi milionu náhod.“

jt

Finanční partneři projektu

ČEPS, a.s.	80 000 Kč	Týnec nad Sázavou	6 000 Kč	Stříbrná Skalice	4 220 Kč
BLACHOTRAPEZ s.r.o.	50 000 Kč	Sbírkový účet	5 200 Kč	Zbizuby	4 000 Kč
Sázava	12 000 Kč	Kácov	5 000 Kč	Samopše	4 000 Kč
Divišov	10 000 Kč	Český Šternberk	5 000 Kč	Krhanice	4 000 Kč
Chocerady	10 000 Kč	Ledečko	5 000 Kč	Sbírkové kasičky	3 657 Kč
Kamenný Přívoz	10 000 Kč	Hvězdonice	5 000 Kč	Drahňovice	3 500 Kč
Lešany	8 682 Kč	Přestavlky u Čerčan	5 000 Kč	Tichonice	3 000 Kč
Rataje nad Sázavou	8 569 Kč	Nespeky	5 000 Kč	Vlkančice	3 000 Kč
Lštění	8 000 Kč	Jílové u Prahy	5 000 Kč	Kaliště	3 000 Kč
Hradištko	8 000 Kč	Petrov	5 000 Kč	Krňany	2 000 Kč
Soběšín	6 000 Kč	Popovice	5 000 Kč	Úžice	1 605 Kč
Čtyřkoly	6 000 Kč	Čerčany	4 787 Kč	MO Soutice	1 500 Kč

ČISTÁ ŘEKA SÁZAVA 2022

17. ročník se uskuteční 8. až 10. dubna

Podrobnější informace naleznete na www.cistarekasazava.cz
Číslo sbírkového účtu: 1249-326666339/0800

Projekt je dobrovolnický a je čistě nekomerční aktivitou, která je financovaná z dotací obcí, z příspěvků sponzorů a dalších dárců.

Zdeněk Sternberg získal in memoriam ocenění Blanický rytíř

Rozhodnutím neziskových organizací z Podblanicka získal čestné ocenění „Blanický rytíř“ Zdeněk Sternberg, in memoriam, za celoživotní dílo, zejména za péči o kulturní dědictví regionu, jeho propagaci v tuzemsku i v zahraničí, za šíření humanismu a šlechtnosti.

Zdeněk Sternberg se narodil 15. srpna 1923 jako druhé z devíti dětí, ovšem jako nejstarší chlapec se měl stát dědicem panství Český Šternberk. Svému závazku ale mohl dostát až po téměř 70 letech. Jeho osud pomyslně odráží historii samostatného Československa. Rodové sídlo v Českém Šternberku nejprve zabrali nacisté, později komunisté. Mladý Zdeněk vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy, k promoci ale z politických důvodů nebyl puštěn. Pět let pracoval v karvinských dolech, později byl kulisákem v pražském Hudebním divadle

v Karlíně. V roce 1968 emigroval, usadil se v Rakousku, kde se postupně vypracoval až na zástupce ředitele potravinářského koncernu.

Po sametové revoluci se vrátil do Československa, kde v roce 1992 zrestituoval majetek včetně hradu Český Šternberk. Ten je v držení rodu se zlatou osmicípou hvězdou ve znaku už 780 let. Zdeněk patřil ke dvacáté generaci potomků zakladatele hradu a památky se ujal jako správný hospodář. V návaznosti na svou výchovu a staleté tradice rodu považoval péči o rodinný majetek, potažmo o svůj rodný kraj, za samozřejmost. V roce 2005 mu prezident republiky udělil medaili Za zásluhy.

Zdeněk Sternberg svůj rodný kraj kolem řeky Sázavy miloval. A dával to najevo neokázale, tichou podporou projektů, které se v Posázaví realizovaly. Málokdo ví, že pomáhal s obnovou kulturního a církevního dědictví, třeba kapličky v obci Malovidy, nebo že byl neoficiálním patronem kostelů v divišovské farnosti. Svůj vřelý vztah k regionu vyjádřil i v předmluvách k řadě publikací, například knize Příroda v obrazech nebo Řeka Sázava 100 let poté... Podílel se také na přípravě publikace Tomáše Kocha Jankow 1645, která mapuje jednu z nejkrvavějších bitev třicetileté války – její průběh dokumentují v knize vedle hraných dobových fotografií také reprodukce mědirytin z rozsáhlé sbírky jeho otce Jiřího. Zdeněk Sternberg tuto knihu na svém hradě také pokřtil. V prosinci 2020 vyšla u příležitosti 10. výročí zápisu českého sokolnictví na seznam nemotného kulturního dědictví UNESCO také reedice knihy Zdeňka Sternberga Sokolnictví. Populární publikaci, která byla první knihou v naší literatuře věnovanou jednomu z nejstarších

způsobů lovu, vydal poprvé před více než 50 lety a dosud je pro sokolníky jednou z nejdůležitějších učebnic.

Zdeněk Sternberg jako člen Řádu maltézských rytířů naplňoval všechny zásady humanismu. Právem si proto zaslouží i „povýšení“ mezi členy „řádu Blanických rytířů“.

Kromě Zdeňka Sternberga letos získal ocenění Blanický rytíř Jaroslav Kadlec z Prahy a Votica a Miluše Slunečková z Vlašimi. Ocenění udělují třem navrženým kandidátům zástupci neziskových organizací Podblanicka. V letošním roce porota vybírala ze 43 nominací. Od počátku vyhlašování v roce 1999 obdrželo ocenění neziskových organizací již 65 osobností.

jt

Za Mílou Perníčkem

Jako by těch zlých zpráv nebylo letos dost – na začátku roku zemřel Zdeněk hrabě Sternberg a Petr Abbé Hroš, v dubnu odešel z tohoto světa Miloslav Perníček. Všichni tři měli tak blízko k Posázaví. Míla, věčně usměvavý a plný elánu, ale také přísný, zásadový a zarputilý chlap, kterému se podařilo společně s manželkou Janou přeměnit ruiny

někdejšího statku v Herouticích v moderní zemědělskou farmu s jezdeckým střediskem specializovaným na práci s nejmladší generací. Jeho srdce totiž kromě rodiny patřilo hlavně koním.

Vypůjčím si, s dovolením, slova jezdecké trenérky Kateřiny Vašákové, kterými se s Mílou rozloučila za nás za všechny při obřadu v benešovském kostele sv. Mikuláše: „Míla tu bude s námi pořád, nejen v srdcích rodiny a přátel, ale i v Herouticích, které s Janou společně vybudovali z trosek. Stále bude v každé heroutické cihle, v každém kousku pastviny, kterou oplotil, v každém pražci, o kterých Míla vždy říkal, že nás všechny přejijou. Měl bohužel pravdu. Asi nikdo z nás si teď neumí představit, že až přijede do Heroutic, kde budou všichni v obvyklém shonu pobíhat po dvoře, nevykoukne Míla někde za rohem a neřekne svoje: Čau, pojď na kafe.“

Míla odešel, ale má zdatné následovníky. V manželce Janě i dceři Janě s manželem Lukášem a dětmi Lukáškem a Aničkou. Vrata Farmy Heroutice nám díky nim zůstanou otevřená. Partnerství a spolupráce pokračuje...

jt

MAS Posázaví podpoří z IROP investice do předškolních zařízení

Místní akční skupina Posázaví vyhlásila 11. výzvu k předkládání žádostí o podporu z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP). V rámci fiche (oblasti podpory) Vzdělávání (Infrastruktura pro předškolní vzdělávání) je k rozdělení 7,628 milionu Kč. Žádosti se budou přijímat do 18. 7. 2021 do 12.00 hodin. Realizace projektů musí být dokončena do 30. 6. 2023.

„Výzva je vymezena na oblast předškolního vzdělávání, což vyplývá z naší dlouhodobé animace území. Přednost bude mít výstavba mateřské školy v místě, kde toto zařízení není,“ uvedla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Podpora je tedy zacílena na aktivity vedoucí ke zlepšení in-

frastruktury předškolního vzdělávání. Jedná se o stavby a stavební práce, rekonstrukce, nákup pozemků, pořízení vybavení budov a učeben nebo kompenzačních pomůcek. Dotace může být poskytnuta na zvýšení kapacity mateřských škol, dětských skupin, služeb péče o děti do tří let věku v denním režimu a spolků zajišťujících péči o děti do tří let a předškolní vzdělávání.

Podle Bohunky Zemanové se dá předpokládat, že v rámci končícího programového období 2014–2020 bude na podzim vyhlášena ještě jedna výzva z IROP. Rozdělí se v ní peníze, které se ušetří v rámci výběrových řízení na realizaci projektů podpořených v minulých výzvách. Očekává se, že by to mohlo

být do jednoho milionu korun. „O tom, jaká oblast bude podpořena, rozhodne Výkonný výbor MAS Posázaví, pravděpodobně ale dostanou přednost projekty ve fici Bezpečná cesta nejen do školy,“ dodala Bohunka Zemanová.

Všechny výzvy k předkládání žádostí o dotace, které byly dosud vyhlášeny, se vztahovaly na celé území MAS Posázaví, pro které je schválena Strategie komunitně vedeného místního rozvoje (SCLLD). Aktuální informace a dokumenty k výzvám jsou zveřejněny na webových stránkách <http://leader.posazavi.com/cz/Projekty.aspx> v sekci CLLD 2014–2020.

jt

Příprava Strategie MAS Posázaví na období 2021–2027 pokračuje

Programový výbor MAS Posázaví schválil v březnu Koncepční část Strategie komunitně vedeného místního rozvoje (SCLLD) na období 2021–2027. Žádost o její podporu byla podána 1. 6. a schválena by měla být na podzim 2021. V druhé polovině roku se začne připravovat Akční plán Strategie pro operační programy, který by měl být schválen v zimě 2021. Počátkem roku 2022 by pak měly být vyhlášeny první výzvy nového období.

„Koncepční část odráží potřeby území a cíle jeho rozvoje. Na ni naváže na podzim další část, v níž už budou konkrétní témata, která si území vybere pro podporu. V končícím programovém období to bylo například vzdělávání a školství,“ uvedla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Koncepční část Strategie zahrnuje vymezení územní působnosti MAS pro realizaci SCLLD v období 2021–2027. Proti předchozímu programovému období došlo ke změně – ubylo Voticko, naopak přibýlo město Pyšely. Strategie se bude realizovat v 63 obcích, jejichž správní území se rozkládá na ploše téměř 830 km² a k 1. 1. 2020 na nich žilo 75 343 obyvatel.

Na území MAS leží dva funkční dobrovolné svazky obcí, a to CHOPOS (sdružuje 21 obcí) a Týnecko (sdružuje 6 obcí). Obec Jankov,

kteřá je členem MAS Posázaví, je také členem DSO Voticko, který založil vlastní MAS. Ostatní v minulosti funkční DSO svou činnost ukončily nebo jsou jednostranně zaměřeny (např. Beneš-Bus). Regionálním centrem MAS Posázaví je město Benešov. Většina území MAS Posázaví je zároveň součástí metropolitní oblasti Praha, která má vlastní Strategii.

Servisní organizací MAS je Posázaví o.p.s., která vznikla na základě poptávky partnerů v regionu v roce 2003 jako platforma pro rozvoj regionu a pro zkvalitnění spolupráce mezi jednotlivými partnery – podnikateli, neziskovými organizacemi, obcemi, svazky obcí, městy a státními úřady. Partnerům poskytuje poradenský servis při přípravě žádostí o finanční prostředky z různých fondů a grantů a zároveň iniciuje propojování jednotlivých projektů do funkčních celků. Od roku 2004 se zvyšuje množství finančních prostředků, které prostřednictvím MAS tečou do regionu, a to ze 4,6 milionu Kč (ze státního rozpočtu v rámci LEADER ČR 2004) až na 166,5 milionu Kč z národních a evropských zdrojů v období 2014–2020.

Vizí nové Strategie je zlepšení kvality života v Posázaví, které je venkovským regionem s výraznými přírodními dominantami, tradičním turistickým regionem s množstvím památek, krásnou přírodou a bohatou historií. Pro jeho rozvoj je bezpodmínečně nutný

kulturní a duchovní rozvoj komunity, posilování regionální identity, rozšiřování a zkvalitňování služeb pro obyvatele, které mohou využít také návštěvníci regionu. V roce 2027 by proto mělo být v území zajištěno zázemí pro moderní vzdělávací systém, sociálně slabší by měli mít možnost využívat terénní sociální služby, mělo by být vyřešeno zásobování pitnou vodou pro všechny obyvatele a i v těch nejmenších vesničkách by měla být zajištěna dostupnost služeb.

Dosáhnout těchto cílů bude možné na základě Akčního plánu Strategie s využitím těchto operačních programů: Integrovaný regionální operační program, Státní zemědělská politika (dříve Program rozvoje venkova), OP Zaměstnanost, OP Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost a OP Životní prostředí.

jt

MAS Posázaví rozdělí 11 milionů korun z Programu rozvoje venkova mezi 22 projektů

Místní akční skupina (MAS) Posázaví rozdělí z Programu rozvoje venkova (PRV) 11,634 milionu korun mezi 22 projektů. Dotace pomohou mimo jiné s modernizací školních kuchyní a učeben, rekonstrukcí společenského sálu a kulturního zařízení, rozšířením hřiště, vybavením klubovny, nákupem obleků pro dobrovolné hasiče i modernizací udrny masných výrobků. V páté výzvě k předkládání žádostí o dotaci z PRV bylo k dispozici 11,638 milionu korun.

„Podpořené projekty už se mohou realizovat. Neočekáváme, že se při jejich administraci celková alokace příliš změní, protože s námi zájemci své žádosti dopředu hodně konzultovali. Pokud tedy výběrová komise při cestě po projektech a veřejných obhajobách neshledá nic závažného, tak nám z původní celkové alokované částky zbude jen asi 4 300 Kč. Je to velké plus a ukazuje to na dobrou komunikaci mezi subjekty v území. Konzultují dopředu přípravu projektů, a tím se vyhnou případným chybám, kvůli nimž by mohly být jejich žádosti o dotaci zamítnuty,“ uvedla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Nejvíce finančních prostředků jde podle ní do škol, kterých jsou v území desítky. Jejich infrastruktura ale není všude vyhovující, i když budovy jsou většinou opravené. Hlavně menší školy se potýkají s nedostatečným vybavením – případná dotace tak může ulevit zřizovatelům škol, což jsou ve většině případů obce. V 5. výzvě o předkládání žádostí o dotaci z PRV se ucházejí o finanční podporu projekty mateřských a základních škol z Netvořic, Benešova, Krhanic, Lešan, Divišova, Jankova, Týnce nad Sázavou, Mrače, Votic nebo Olbramovic. Výše jejich žádostí se pohybuje od 183 000 do 1,5 milionu Kč.

Projekty, které se nepovedlo dotáhnout do požadované úrovně, neprijdou zkrátka. Žadatelé je mohou připravit na další výzvu, která by měla být vyhlášena zhruba za rok. „Pokud se nic závažného nestane a poptávka bude, měla by být výzva opět zaměřena na spolky a školy, protože ta potřeba je tady pořád velká,“ dodala Bohunka Zemanová. Potenciální žadatelé podle ní už začínají své projekty konzultovat a jsou mezi nimi i noví zájemci. Šanci ale stále budou mít

i žadatelé z Mikroregionu Voticko, který loni založil vlastní místní akční skupinu – příští rok se totiž budou z PRV čerpat ještě finanční prostředky z minulého plánovacího období (2014–2020), kdy byl členem MAS Posázaví.

Do 5. výzvy k předkládání žádostí o dotaci z PRV mohli žadatelé přihlásit projekty ve čtyřech fích (oblastech podpory): Agroturistika, Lesy, voda, rekreace, Podpora místních výrobců a Obnova venkova – školky, školy a spolky. Výzva se vztahovala na celé území MAS Posázaví, pro které je schválena Strategie komunitně vedeného místního rozvoje (SCLLD). Žádost o schválení Strategie na období 2021–2027 podala MAS Posázaví 1. června 2021. Na základě této Strategie se pak bude moci ucházet o další dotace z národních a evropských programů.

Aktuální informace a dokumenty jsou zveřejněny na webových stránkách <http://le-ader.posazavi.com/cz/Area.aspx?AreaId=94>.
jt

Přijaté projekty v 5. výzvě

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Vybavení kuchyně ZŠ Netvořice	Městys Netvořice	484 000,00	605 000,00
ZŠ Jiráskova - vybavení kmenových učeben interaktivními tabulemi	Základní škola Benešov, Jiráskova 888	797 192,00	996 491,00
Modernizace školní kuchyně MŠ Čtyřlístek	Mateřská škola "Čtyřlístek" Benešov	313 632,00	392 040,00
Interaktivní tabule pro ZŠ Krhanice	Základní škola Krhanice, okres Benešov	564 149,00	705 187,00
Vybavení pro SDH Chářovice	SH ČMS - Sbor dobrovolných hasičů Chářovice	197 597,00	246 997,00
Vybavení a stavební úpravy kulturního zařízení v Maršovicích	Městys Maršovice	545 800,00	682 251,00
Stavební práce a vybavení MŠ Netvořice	Městys Netvořice	183 219,00	229 024,00
Nákup vybavení a stavební úpravy ZŠ Dukelská, Dukelská 1818	Město Benešov	780 696,00	1 157 976,00
Vybavení ZŠ a MŠ Lešany	Základní škola a mateřská škola Lešany	290 328,00	362 910,00
Rekonstrukce společenského sálu Ostředek	Obec Ostředek	193 072,00	241 341,00
Vybavení kmenových učeben ZŠ Divišov	Základní škola Divišov, okres Benešov	240 243,00	300 304,00
Rozšíření hřiště mateřské školy Jankov	Obec Jankov	334 456,00	418 070,00
Vybavení klubovny SDH Třebšín	Obec Krňany	108 512,00	135 641,00
Pořízení obleků pro SDH Jankov	SH ČMS - Sbor dobrovolných hasičů Jankov	112 000,00	140 000,00
Revitalizace areálu Základní školy Týnec nad Sázavou	Město Týnec nad Sázavou	1 374 220,00	1 717 775,00
Rekonstrukce vytápění a vybavení MŠ Divišov	Městys Divišov	359 080,00	703 551,00
Venkovní hřiště pro MŠ MiniSvět Mrač	Mateřská škola MiniSvět Mrač s.r.o.	420 244,00	525 305,00
Votice - kuchyně MŠ	Město Votice	901 148,00	1 126 435,00
Rekonstrukce a vybavení klubovny obecního domu Chotýšany	Obec Chotýšany	861 311,00	1 076 639,00
Vybavení učeben pro ZŠ a MŠ Olbramovice	Základní škola a Mateřská škola Olbramovice, okres Benešov, příspěvková organizace	462 600,00	578 250,00
Investice do uzení jílovských masných výrobků	Roman Tintěra	552 000,00	1 335 840,00
Revitalizace areálu Mateřské školy Týnec nad Sázavou	Město Týnec nad Sázavou	1 558 352,00	1 947 940,00
		11 633 851,00	14 023 476,00

Novým členem MAS Posázaví je Okresní myslivecký spolek

Novým členem MAS Posázaví se stal Okresní myslivecký spolek (OMS) Benešov. Má přes 1 200 členů z 87 mysliveckých spolků a tří honebních společenstev. Prostřednictvím myslivecké komise spolupracuje s referáty životního prostředí obcí s rozšířenou působností a konzultuje otázky v chovu zvěře, veterinární problematiky nebo myslivecké legislativy.

„Sdružujeme hotové myslivce a každý rok pořádáme kurzy i pro nové adepty myslivosti. Spolupracujeme s dalšími subjekty majícími vztah v přírodě. Pořádáme také zkoušky pro lovecky upotřebitelné psy. Organizujeme vzdělávací, kulturní a společenské akce, například přednášky, výstavy trofejí a svatohubertské mše,“ uvedl předseda benešovského spolku Jan Slabý. Nezanedbatelnou součástí činnosti je výchova dětí a mládeže – pod záštitou spolku funguje v okrese sedm mysliveckých kroužků.

„S dětmi pracujeme po celý rok, připravujeme je po stránce teoretické i praktické. Získané znalosti a dovednosti si pak každoročně poměřují v celorepublikové soutěži Zlatá srnčí trofej,“ dodal Jan Slabý.

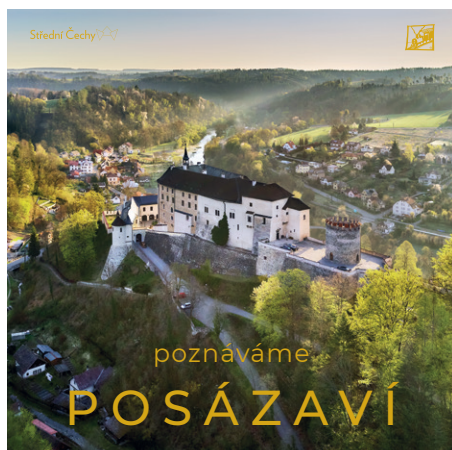
Zájemci o myslivost musí podle něj absolvovat roční přípravu v podobě teoretických přednášek i praxe v honitbě pod dohledem zkušeného myslivce, která končí závěrečnou zkouškou. Ta se skládá ze sedmi předmětů: myslivecké výchovy (např. zásady správného chování, historie myslivosti, odivání a mluvy), práva (legislativní předpisy – zákon o myslivosti, zákon na ochranu zvířat, veterinární zákon, zákon o zbraních a střelivu...), zoologie (jak jednotlivé druhy zvěře vypadají, jak se chovají, jaké mají potravní nároky...), péče o přírodu (jak se během roku chovat, abychom zvěři co nejméně překáželi a pomohli jí v době strádání), loveckého právního (kynologie), střelectví

(jak zacházet se zbraní, konstrukce zbraní, střelivo, náboje...) a lovectví (jak se chovat, aby byl lov úspěšný a aby se při něm zvěř netrýznila). Kromě základní zkoušky z myslivosti existují ještě zkouška pro myslivecké hospodáře a vyšší odborná zkouška z myslivosti pro funkcionáře a lektory.

OMS Benešov je členem Českomoravské myslivecké jednoty (ČMMJ), která od roku 1923 sdružuje české, moravské a slezské myslivce a podílí se na tvorbě zákonů a ostatních předpisů týkajících se přírody a myslivosti. Pro svých 60 000 členů i širokou veřejnost ochraňuje myslivost jako kulturní dědictví a pečuje o její trvalý rozvoj. Od místní až po mezinárodní úroveň zajišťuje společenské akce, udržuje a rozvíjí myslivecké tradice. Děti a mládež vede k poznání přírody a respektu k ní.

jt

Vychází nový průvodce Poznááme Posázaví

Společnost Posázaví o.p.s. vydala nového tištěného průvodce Poznáme Posázaví. Přináší informace o turisticky zajímavých místech v okolí dolního toku řeky Sázavy až po její soutok s Vltavou. Jsou v něm praktické informace i tipy na rodinné výlety nebo služby. Brožurka vyšla v českém

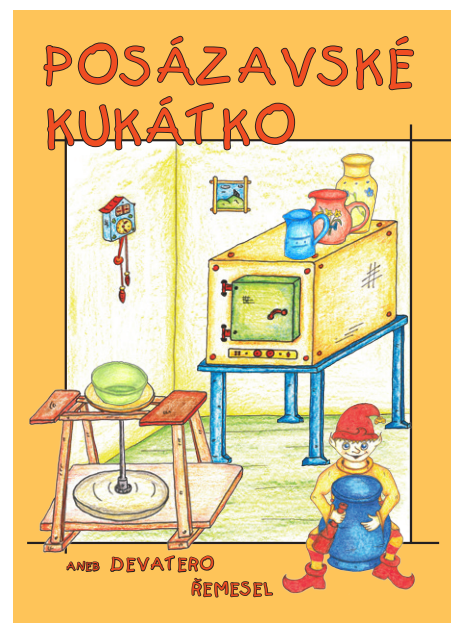
jazyce v nákladu 20 000 kusů a je bohatě ilustrovaná barevnými fotografiemi. Část nákladů na její vydání pokryla dotace od Středočeského kraje, část zaplatili podnikatelé a obce. K dostání je zdarma v regionálních informačních centrech a u vybraných partnerů.

„Po roce proticovidových opatření začíná restart cestovního ruchu, který byl jednou z oblastí, jež restrikce nejvíce zasáhly. Snažíme se pomoci podnikatelům s jejich prezentací a propagací, a to nejen v tištěné podobě, ale i na sociálních sítích, a navzájem to provazujeme,“ uvedla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Novinkou letošní brožurky jsou například QR kódy s odkazy na videa, která představují některé lokality. Jedná se o videa a filmy z archivu Posázaví o.p.s., které vznikaly v uplynulých letech. Jsou mezi nimi historické snímky, například o příchodu sv. Prokopa do Sázavy, i krátké pozvánky k návštěvě konkrétních míst, třeba Zbořeného Kostelce, Posázavské stezky, zámku Líšno, Muzea umění a designu Benešov, Týnce nad Sázavou... V Čerčanech zase můžete „žít“ pozorovat provoz v tamní železniční stanici.

V novém průvodci jsou informace o turisticky zajímavých a dostupných místech dolního Posázaví. Představuje Český Šternberk, Kácov, Sázavsko, Ladův kraj, Čerčany a Pyšely, zámek Jemniště, Bystřici, Benešovsko, Týnecko, Neveklovsko a Netvořicko, Průhonice a Dolní Břežany. Samostatné kapitoly mají řeky Sázava a Vltava nebo Vojenské technické muzeum v Lešanech.

Propagační materiály jsou k prohlédnutí a objednání na <http://dmo.posazavi.com/cz/Shop.aspx>.

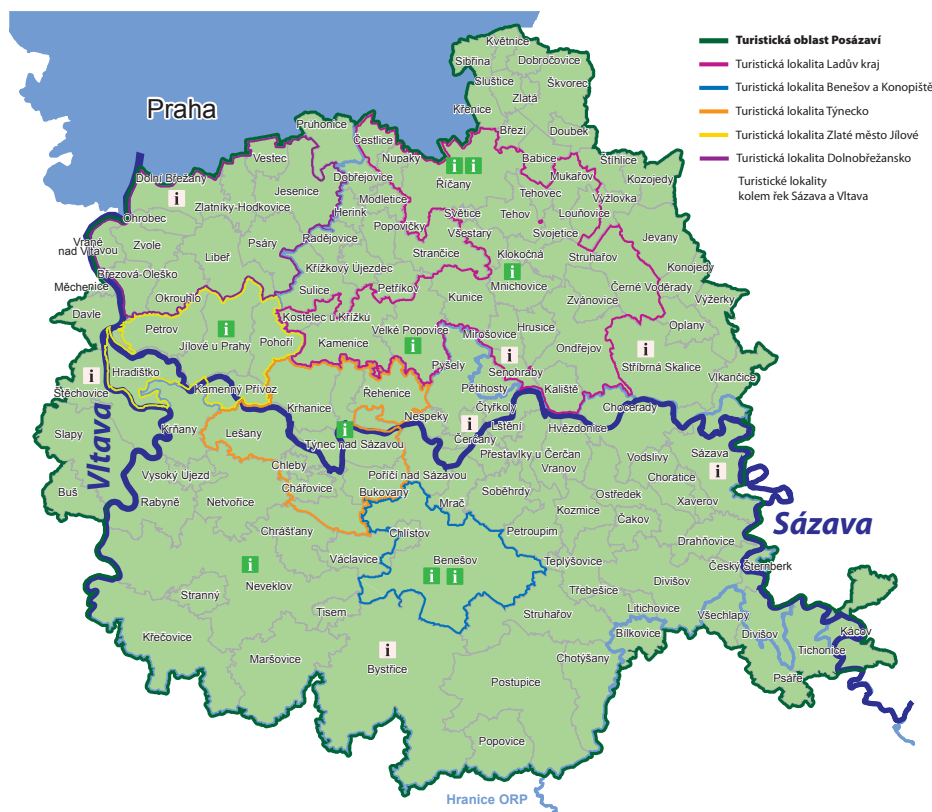
Posázavské kukátko

Posázaví o.p.s. připravila druhé vydání populárního Posázavského kukátka aneb Devatero řemesel, které poprvé vyšlo v roce 2012. Ve staronovém časopise pro děti se skřítek Kuk vydá do světa, aby se přiučil hrnčířskému řemeslu a udělal nový hrnek pro kreslíře. Cestou ale potká další řemeslníky – skláře, ševce, kováře, truhláře a košíkáře...

„V minulosti jsme vydali deset Posázavských kukátek, každé na jiné téma. Poslední vyšlo v roce 2015. Děti, kterým je časopis určen, už odrostly, tak jsme si řekli, že některé díly vydáme znovu. Hodně se líbily a pořád se na ně někdo ptá,“ řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Barevný časopis plný příběhů, omalovánek, křížovek a rébusů vyšel v nákladu 5 000 kusů a k dostání je zdarma.

Spolupráce místních aktérů pomůže zvýšit atraktivitu Posázaví

Jak zvýšit atraktivitu regionu kolem řeky Sázavy, přilákat více návštěvníků a zlepšit nabízené služby byly tématy pracovního setkání aktérů turistické oblasti Posázaví. Pro zástupce měst a obcí, kulturních institucí, informačních center a podnikatelů ho pořádala Posázaví o.p.s.

„Cestovních ruch obecně se v následujících deseti letech přesune víc do přírody,“ předpokládá Václav Pošmurný z Posázaví o.p.s. Města a obce i podnikatelé v cestovním ruchu by se na to podle něj měli připravit. Postupovat by přitom měli společně – nabízí se k tomu právě tzv. 3K platforma Turistické oblasti Posázaví, která je založena na kooperaci, koordinaci a komunikaci subjektů cestovního ruchu v dané destinaci. „Atraktivitu regionu ale nemůžeme zvyšovat na úkor jeho obyvatel,“ upozornil Václav Pošmurný. Jako příklad uvedl loňské uzavření Smetanovy vyhlídky u Vltavy, která se kvůli lockdownu vyhlášenému v důsledku šíření koronaviru stala natolik navštěvovanou, že to místní začalo obtěžovat.

Hodně diskutovaným problémem se na setkání stalo mimo jiné vybudování sítě cyklostezek v regionu. Místostarosta Benešova Zdeněk Zahradníček například zmínil přípra-

vovaný dopravní generel města, který počítá se zlepšením průjezdu Benešovem, vybudováním parkovacích míst hlavně v okrajových částech a také vyřešením cykloprovozu v návaznosti na okolí. Podle podnikatele Jaroslava Opiše Benešovu chybí turistické lákadlo (s výjimkou zámku Konopiště), kvůli kterému by návštěvníci ve městě strávili víc dní. A cyklostezky by to podle něj mohly pomoci změnit. Navrhl takto propojit Benešov třeba se Soběhrdy – do tamního Farmaparku míří hodně rodin s dětmi.

Václav Pošmurný poukázal na snahu „oprášit“ myšlenku vybudování cyklostezek z Benešova do Týnce nad Sázavou a Bystřice nebo vypracovat návrh na cyklistické propojení Týnce nad Sázavou a Jilového u Prahy. „Bude to ale chtít velkou součinnost všech zainteresovaných,“ upozornil. Přítomní se shodli na tom, že velkou překážkou realizace podobných projektů je majetkové vypořádání pozemků, po kterých tyto komunikace mají vést.

Jednatelka Kulturního a informačního centra (KIC) Benešov Jana Pěnčíková navrhla prezentovat region jako oázu klidu. Její návrh podpořila i Radomila Macháčková, ředitelka nově vzniklého městského kulturního a informačního centra Bystřice (MKIC). „Chceme Bystřicko představit jako kraj lesů, luk a loutek,“ uvedla. Upozornila tak na dávnou divadelní tradici Bystřice, kterou připomíná rozsáhlá sbírka loutek, jež plánují propagovat v malém muzeu.

Setkání manažerů online marketingu turistické oblasti Posázaví

Hlavním cílem květnového setkání, kterého

se zúčastnil také zástupce Středočeské centrály cestovního ruchu, byla dohoda a nastavení parametrů spolupráce směřující k vyšším dosahům online příspěvků a příběhů, a tedy vyšší návštěvnost oblasti. Účastníci se seznámili s hierarchií koordinace cestovního ruchu a vzájemnými vazbami, se sledováním statistiky v online marketingu, vazbou tištěných materiálů na online reklamu i možnostmi využívání databáze kulturních akcí a turistických cílů (www.posazavi.com) na partnerských webech a marketingové podpory služeb.

Definovali následující priority: zaměřit se nejen na dosahy příspěvků, ale také na jejich efektivitu a následnou konverzi na webu, podpořit aktivity směřující k prodloužení sezóny, marketing cílit dle ročních období nebo vyrobit krátké videospoty a videosmyčky propagující Posázaví, které by byly publikovatelné v televizích v recepcích, infocentrech a restauracích. Účastníci se shodli na tom, že ne vždy je reklama žádaná, mimo region by se proto měly propagovat jen vybrané příspěvky. Doporučili také zachovat „čistotu“ profilů na sociálních sítích, tedy mezi informací o službách nedávat například nabídky práce.

Certifikace turistické oblasti Posázaví

Turistická oblast dolní Posázaví se rozkládá na území 134 obcí o celkové rozloze 1322,14 km². První turisté ji začali objevovat již na konci 19. století, kdy sem začali jezdit z Prahy první trampové. Zvýšený turistický ruch pak přišel s výstavbou legendární železniční trati Posázavský pacifik. O rozvoj Posázaví jako místa s vysokým turistickým potenciálem se stará Posázaví o.p.s., která 9. 3. 2021 získala od CzechTourismu certifikát Kategorizace organizací destinačního managementu v kategorii Oblastní organizace destinačního managementu. Certifikát je platný jeden rok.

jt

MAP – z online prostředí zpět k osobním setkáním

Zatímco ještě v dubnu probíhaly aktivity MAPu online, od května začala postupně převládat prezenční forma. Bylo příjemné se moci konečně po pauze potkávat „naživo“, společně sdílet zkušenosti, diskutovat a také plánovat.

Příležitostí k tomu byly besedy, semináře a setkání, které v druhé čtvrtině letošního roku uspořádal tým Místního akčního plánu vzdělávání 2 (MAP). Pro školy ze správního území obce s rozšířenou působností Benešov ho realizuje Posázaví o.p.s.

V rámci MAP byla na jaře realizována dvě dotazníková šetření. Jedno se zaměřilo na konkrétní potřeby škol, řešila se klíčová témata jako matematická a čtenářská gramotnost, polytechnické vzdělávání a rovné příležitosti. Druhé šetření bylo obecnější a týkalo se spokojenosti škol se sdílením zkušeností, spoluprací, potažmo s MAP. „V současnosti zpracovávám výsledky průzkumu potřeb škol a srovnávám je s podobným šetřením z roku 2019. Moje obavy, že hlavním tématem budou negativní dopady covidu, se nenaplnily. Naopak, zjištění jsou pozitivní. Zatímco před dvěma roky si ředitelé často stěžovali na to, že jim chybí peníze na projekty a vzdělávání, že nemají dostatečné vybavení, že rodiče se školou nespokojí, teď jsou v jejich odpovědích v hlavní roli žáci – co by pro ně mohla škola udělat. Je to markantní, a myslím, že si to neidealizují. Z odpovědí je to patrné,“ uvedla koordinátorka MAP Jana Čechová. Zajímavé je podle ní i to, co se podle škol povedlo – často zmiňují akce a projekty, které vzešly z MAP –, ať je to Benešovsko žije příběhy, Kavárnička matikářů nebo vzájemné sdílení zkušeností mezi pedago-

gy. „Pro náš tým je to hezká zpětná vazba,“ poznamenala Jana Čechová. Na začátek školního roku 2021/2022 se připravuje další online dotazníkové šetření, tentokrát na téma rovné příležitosti.

V uplynulých třech měsících se v rámci MAP uskutečnilo online setkání ředitelů základních škol ORP Benešov, na němž byla představena znalostní aplikace Řízení školy online, která je neocenitelným pomocníkem při řízení a vedení školy v oblastech legislativy, aktualit z oblasti školství nebo řešení pracovních situací. V červnu se pak zástupci škol zúčastnili už osobně informačního setkání, na němž byli seznámeni se vzdělávacími akcemi pro pedagogy, rodiče i děti, které se ve třetím školním roce MAP II uskutečnily, a o plánech a přípravě žádosti MAP III.

Pokračovaly i schůzky jednotlivých pracovních skupin MAP. Skupina Matematická gramotnost se zabývala mimo jiné nabídkou pro školy zaměřenou na vzdělávání v oblasti finanční gramotnosti, otevřelo se také téma digitalizace ve vzdělávání a jeho zařazení do rámcových vzdělávacích programů. V pracovní skupině Čtenářská gramotnost byl vyhodnocen 2. ročník projektu Benešovsko žije příběhy i průběh Klubu tvůrčího psaní a představeny další vzdělávací akce připravované v rámci MAP II.

Tématem jednání pracovní skupiny Rovné příležitosti bylo duševní zdraví dětí a dospívajících po roce převážně distanční výuky a dalších omezení vyvolaných koronavirovou pandemií – pozvání přijaly Kristýna Baumová, odborná ředitelka pro prevenci a vzdělávání společnosti Magdaléna o.p.s.,

a Sandra Nechybová, vedoucí nízkoprahového zařízení pro děti a mládež (NZDM) Mezičas v Benešově. „Bylo to hodně zajímavé téma, otevřeli jsme ho na přání pedagogů, setkávali jsme se s ním opakovaně na pracovních skupinách. Sami učitelé vnímají, jak téměř roční izolace poznamenala psychiku dětí, že žákům chybí kontakty s vrstevníky. Mnohdy navíc zažívají problémy i ve vlastní rodině, kde jsou napjaté vztahy a tím, jak děti nemohly chodit do školy, to na ně dopadlo větší silou,“ řekla Jana Čechová. Ukazuje se to podle ní jako velmi silné téma, ke kterému by bylo dobré se vracet.

Setkaly se také ředitelky 12 mateřských škol z ORP Benešov, a to na semináři Hany Salákové na téma Podpůrná opatření a komunikace v MŠ. „Diskutovaly o nových legislativních opatřeních, o opatřeních spojených s covidem, ale hlavně využily setkání ke sdílení zkušeností z uplynulého školního roku, který poznamenala koronavirová pandemie,“ popsala členka realizačního týmu MAP Helena Šešinová. Na setkání se hovořilo také o spolupráci s poradenskými zařízeními nebo o efektivní komunikaci se zákonnými zástupci dětí.

Jana Čechová zmínila i připravované akce MAP. Jednou z nich je Letní škola pedagogů, která se uskuteční v srpnu. Po kratší odmlce budou od podzimu pokračovat i Kavárničky matikářů. Tématem nejbližší z nich by měl být přechod mezi základní a střední školou – jak sladit přípravu na základních školách s očekáváním učitelů středních škol – a zúčastní se jí pedagogové z obou úrovní škol.

jt

Projekt Benešovsko žije příběhy prověřil talent, fantazii a kreativitu dětí

Talent, fantazii a kreativitu dětí prověřil druhý ročník projektu Benešovsko žije příběhy. Pro žáky mateřských a základních škol z ORP Benešov ho připravila Posázaví o.p.s. ve spolupráci s městem Benešov a Muzeem umění a designu (MUD) v rámci Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání (MAP). Úkolem malých literátů bylo vytvořit příběh o reálné nebo fiktivní postavě z minulosti i současnosti zasazený do Benešova a jeho okolí. Odborná porota posuzovala 79 prací, z nich 22 nejzdařilejších vyšlo v knížce, která

byla slavnostně pokřtěna 17. června v Muzeu umění a designu v Benešově. Kmotři, kterými byli benešovský místostarosta Zdeněk Zahradníček, muzikant a ředitel CSS Tloskov Matěj Lipský a za Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová a Jaroslava Tůmová, knize popřáli hromadu spokojených čtenářů, a to i za hranicemi regionu, a mladým autorům hodně dobrých nápadů a aby je radost z psaní neopustila. K dobré atmosféře slavnosti přispěl svými písničkami Matěj Lipský, který zahrál několik skladeb ze svého nového zpěvníku

„Mámo, táto v komoře je krokodýl“, o který si děti mohly i zasoutěžit. A pak si návštěvníci jen tak povídali, procházeli se výstavními sály a užívali si příjemné odpoledne.

„Už v prvním ročníku projektu se sešly krásné práce, nicméně v aktuálním druhém se porotci shodli na tom, že kvalita dílek se ještě zvýšila. Máme velkou radost, že prostřednictvím projektu Benešovsko žije příběhy se daří povzbudit mladé tvůrce k psaní. Moc nás také těší, že děti dokážou nejen popustit uzdu své fantazie a zapojit kreativitu, ale také studovat historické prameny, aby pak vše mohly využít ve svých příbězích,“ uvedla Jana Čechová z realizačního týmu MAP.

O tom, jak složité bylo vybrat nejzdařilejší práce, svědčí skutečnost, že do knihy nakonec bylo zařazeno 22 místo původně plánovaných 20 děl. S výjimkou prací předškoláků většinu příběhů ilustrovaly děti z výtvarného kroužku MUD. „Spolupráce s muzeem umění se osvědčila, práce dětí se krásně prolnu-

>>>

ly. Nosným tématem ilustrací byla příroda a malí výtvarníci ji našli v každém psaném příběhu," řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Cílem projektu Benešovsko žije příběhy je podnítit zájem žáků o tvůrčí psaní a rozvíjet jejich talent i povědomí o místní kultuře, hodnotách a historii. Předškolákům se zaznamenáním příběhů pomáhají učitelé, děti je pak samy ilustrují. Starší děti mohou zpracovat příběhy ve formě povídek, pohádek, rozhovorů i komiksu. V prvním ročníku porota posuzovala 86 prací. Projekt bude pokračovat i ve školním roce 2021/2022, jeho tématem už nebudou osobnosti, ale objekty v regionu.

Projekt Benešovsko žije příběhy ukázal, že děti, které baví psát, je v regionu dost. Od druhého pololetí letošního školního roku byl proto v rámci MAP otevřen také Klub tvůrčího psaní, který se snaží rozvíjet lásku k tvorbě a talent mladých autorů. Klub navštěvuje osm dětí.

jt

V Klubu tvůrčího psaní vznikl kreslený film

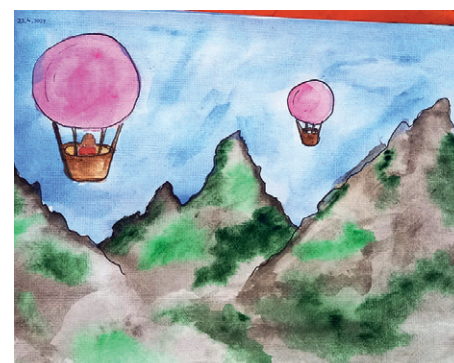
V Klubu tvůrčího psaní se pravidelně každé pondělí setkávalo osm dívek z 5. až 9. třídy. Lekce zpočátku probíhaly vzhledem k vládním nařízením v online režimu. Jelikož měly děti s online výukou bohatou praxi, probíhaly hodiny tvůrčího psaní naprosto hladce. Počet účastnic byl ideální, každý z psavců se stihl během hodiny vyjádřit či přednést svůj text. V tomto režimu jsme

se zaměřili hlavně na kratší úkoly a tvůrčí hry podněcující kreativitu. Povídali jsme si o stavbě textu, tvořili hrdiny a zasazovali je do rozmanitých prostředí. Řešili jsme zápletky a konflikty, ukazovali si příklady v literatuře či filmu.

Přechod do prezenčního režimu byl hladký. Konečně jsme si mohli dovolit větší inter-

akci, užít si více legrace a volit i jiné postupy a metody, které v online výuce přeci jen narážely. Výsledkem je společný projekt: krátký kreslený film na téma „Co by se stalo, kdyby děti vládly světu!“. Vytvořili jsme jednoduchý kreslený storyboard a doplnili ho textovou linkou, kterou jsme nakonec namluvili.

Jan Vavřín

Žabičky + Ptáčata + Ježci + Medvíďata = Čtyřlístek

Nebojte se, nejedná se o zapeklitou matematickou úlohu, ale jen o takovou malou slovní hříčku. Žabičky, Ptáčata, Ježci a Medvíďata jsou totiž názvy čtyř tříd benešovské Mateřské školy Čtyřlístek. V současnosti ji navštěvuje 96 dětí, o něž se stará 16 zaměstnanců, z toho je 11 pedagogických pracovníků. O tom, co Čtyřlístek nabízí předškolákům, jak do jeho chodu zasáhla koronavirová pandemie i o sázce na sport jsme hovořili s ředitelkou Lucií Duškovou.

Výchova v době covidové

Mateřská škola by podle Lucie Duškové měla být vnímána jako vzdělávací instituce, jejíž tým specialistů rozumí vývoji předškolních dětí a dokáže je připravit na vstup do základní školy. „Pokud do ní pustím dítě, které neumí držet dobře tužku, neumí mluvit, neumí vyjádřit svůj názor, soustředit se, tak není připraveno na další vzdělávání, a to je špatně,“ říká. Bez součinnosti s rodiči to ale podle ní není možné. Připomněla, že za výchovu dětí mají zodpovědnost především rodiče, školka a škola je jen jedním z dalších možných prostředků vzdělávání.

V uplynulém roce byl provoz školky do velké míry ovlivněn koronavirovými opatřeními. Kvůli omezení personálu ale byla zavřena jen týden. Lucie Dušková si proto velice váží toho, že se jim podařilo navázat úzkou spolupráci s rodiči a zapojit je i do online vzdělávání. Pokud měli zájem, školka jim půjčila také tablety, které nakoupila v rámci projektu Šablony II. Předškoláci jejich prostřednictvím zůstali ve spojení se svými učitelkami i vrstevníky a neblokovali třeba starší sourozence nebo rodiče, kteří potřebovali počítač ke studiu nebo práci. „Bylo to přínosné i v tom, že rodiče viděli, co s dětmi děláme, že to není jenom o hře,“ poznamenala Lucie Dušková.

Děti se se svými učitelkami setkávaly denně a učily se v týdenních tematických blocích. Vyučující je propojovali písničkou, pracovním tvořením, procvičovali matematickou představivost, češtinu i první hlásky, děti

měly k dispozici pracovní listy. Vrcholem online učení byl projekt zaměřený na předčtenářskou gramotnost. „Je to teď hodně diskutované téma v souvislosti s tím, že děti nečtou a nemají zájem o knihy – přenáší se to potom dál na první stupeň školy a do života,“ popsala Lucie Dušková. Projekt měl přispět k tomu, aby se knihy staly přirozenou součástí života dětí a k tomu je nutná velká součinnost rodičů. Zapojily se do něj všechny třídy, nejen předškoláci. Učitelky vybraly pohádky autorů, kteří mají letos životní jubileum, poslaly je rodičům, připravily k tomu pracovní listy s úkoly, písničkami a básničkami. Děti pak na závěr vyráběly loutku.

Na projekt navázal webinář, jehož prostřednictvím se zájemci z řad rodičů dovedli informace o vývoji řeči dítěte před nástupem do školy. „Zmíněna tu byla právě i předčtenářská gramotnost, aby si uvědomili, že nejenom dobrá výslovnost, ale i stavba a tvoření věty nebo čtení mají pro dítě velký význam,“ poznamenala Lucie Dušková. O akci, kterou pořádali ve spolupráci s benešovskou MŠ Úsměv, byl velký zájem, zúčastnilo se jí kolem 60 rodičů. Velkou účast ale měly i další akce pro rodiče, na kterých MŠ Čtyřlístek spolupracovala. Bylo to například online školení o psychomotorickém vývoji dítěte, které vedla Radmila Pikorová z benešovské pedagogicko-psychologické poradny. Nebo online beseda na téma školní zralost, o níž s rodiči předškoláků kromě Lucie Duškové a Radmily Pikorové hovořila také ředitelka benešovské ZŠ Dukelská Hana Procházková. „Bylo to jedno z prvních setkání tohoto druhu v Benešově, kde rodiče získali ucelený pohled na danou problematiku. Zájem byl také o seminář na téma grafomotorického vývoje, řečové výchovy a školní připravenosti dítěte. Pro rodiče jsou to aktuální témata. Přínosem navíc bylo to, že nemuseli nikam chodit a připojili se jednoduše z domova,“ podotkla Lucie Dušková.

Výchova dítěte musí být podle ní o partnerství školky a rodičů. Zájemem všech by pak

mělo být zdárně dovést dítě do první třídy. Důležitá je proto vzájemná komunikace, a to nejen mezi dětmi a učiteli. „Ani komunikace s rodiči se nesmí odbývat pár větami mezi dveřmi školky. Nabízíme jim proto osobní konzultace, kde si řekneme vše, co je třeba. Je důležité najít společnou řeč,“ konstatovala Lucie Dušková. K lepší, otevřenější a rychlejší komunikaci může podle ní přispět dobré počítačové vybavení – školka by jej ráda získala v rámci Šablony III. Jednotná komunikační platforma se podle Lucie Duškové v době distanční výuky velmi osvědčila.

Nezapomínají ani na sport

Třídy MŠ Čtyřlístek jsou sestaveny podle věku dětí. „Dobře se tak s nimi pracuje, vzdělávací programy jsou jim šité na míru. Upravovali jsme jen jednu třídu, v níž jsou děti předškolní a s odkladem školní docházky. Děti s odkladem budou mít od příštího školního roku samostatnou třídu. Její režim bude už víc o řízené činnosti na úkor volné hry. Budeme se snažit kompenzovat důvody odkladu školní docházky, tedy špatnou grafomotoriku, logopedii nebo poruchy pozornosti a koncentrace,“ upřesnila Lucie Dušková.

Školní den tu mají rozdělen na dva vzdělávací bloky – první končí v 10.00 dopolední svačinou. Následuje druhý vzdělávací blok, kdy děti většinou odcházejí s učitelkami ven, i tady je ale pro ně připravena organizovaná činnost. „Připravujeme nový školní vzdělávací program, protože ten současný je už ‚odžitý‘ a ne se všemi jeho tématy se paním učitelkám dobře pracuje,“ uvedla Lucie Dušková. I nadále ale počítá s tím, že s jednotlivými tematickými oblastmi budou děti seznamovat komplexně v rámci všech činností. „Prožitkovým učením se dítě setkává se vším, co je mu blízké, a přirozeně to vstřebává,“ konstatovala.

Do plánovaného nového školního programu zapadá i propojení logopedické prevence a hry na hudební nástroj pod vedením Lucie Duškové. Všechny děti od 2. třídy se společně seznamují s hrou na zobcovou flétnu. Cílem je rozvoj hudebních dovedností, rytmizace, dechové cvičení a podpora motoriky prstů a pusu. Dále bude pokračovat spolupráce se spolkem Msports z.s., kterou školka navázala loni na podzim zařazením cvičení přiměřených k věku dětí. Jednotlivé věkové kategorie na sebe obsahově navazují, a umožňují tak postupný a přirozený vývoj malého sportovce. „Spojil nás stejný přístup ke sportu, tedy že má být pro všechny děti, ať už nadané, nebo ne,“ vysvětlila Lucie Dušková. Výsledkem byly venkovní aktivity, které mohli s dětmi dělat i v době zpřísněných hygienických opatření. Každý týden děti sportovaly na školní zahradě nebo hřišti pod dohledem profesionálních trenérů a tato spolupráce pokračuje i v současnosti.

Školka se zapojila také do projektu Lokomoce, který s týmem odborníků z oblasti

>>>

neurologie, fyzioterapie, pohybové terapie a psychologie řeší nepříznivé dopady sedavého způsobu života na motorický, psychický a sociální vývoj dětí. Zájemce učí, jak děti podporovat v aktivním způsobu trávení volného času, a tím zlepšovat jejich zdraví a psychickou odolnost. Školka zprostředkovala školení v této oblasti také rodičům.

Nad rámec vzdělávání

Loni v září školka rozjela kroužek „korálkování“. Pod vedením zkušené lektorky si děti mohou vyrobit různé náramky a ozdoby z bižuterie, zároveň si procvičují jemnou motoriku, zklidní se, koncentrují pozor-

nost. Starší děti se tím navíc mohou zabavit v době tradičního poobědového odpočinku. „Zapojili se do toho holčičky i kluci, baví je to,“ zhodnotila Lucie Dušková. Po celý rok mohou děti navštěvovat také kroužek keramiky. Od příštího školního roku se nabídka rozšíří ještě o dětskou jógu a angličtinu. „Jsou to věci, které chceme zařadit i do nového konceptu školky. Nesmí se v tom ale ztratit podstata vzdělávání a práce učitelé, které jsou schopné, šikovné a nápadité,“ dodala Lucie Dušková.

Školka chce v rámci Šablon III také více využít pomoci sociálního pedagoga, kterého zaměstnává. Nabídne pomoc znevýhodněným rodinám, třeba při zápisu do školy nebo s administrací přihlášek. Pokračovat chce i v projektu Obědy do škol, který pomáhá dětem z rodin s nízkými příjmy. Přes sociálního pedagoga chce školka navázat kontakt s dalšími institucemi, například domovem důchodců. „Chceme pokračovat v mezigenerační spolupráci, kterou zastavila koronavirová pandemie. Museli jsme zrušit i plánované vánoční venkovní představení před domovem důchodců, pro jeho klienty děti aspoň vyrobili přáníčka. Chceme k nám v rámci předčtenářské gramotnosti zvát se-

niory, aby dětem předčítali,“ prozradila Lucie Dušková.

Děti z MŠ Čtyřlístek se letos zapojily také do projektu Čistá řeka Sázava organizovaného Posázaví o.p.s. „Dostali jsme ochranné prostředky, pytle, trička, děti vyčistily školní zahradu a workoutové hřiště Sladovka u Benešovského potoka. Setkalo se to s velkým úspěchem, děti byly spokojené a nadšené, navíc přestaly být lhostejné ke svému okolí. Když teď vidí papírek na zemi, zvednou ho a dají do koše. Navázali jsme tím i na projekt třídění odpadu a recyklace, se kterým je seznámujeme,“ doplnila Lucie Dušková.

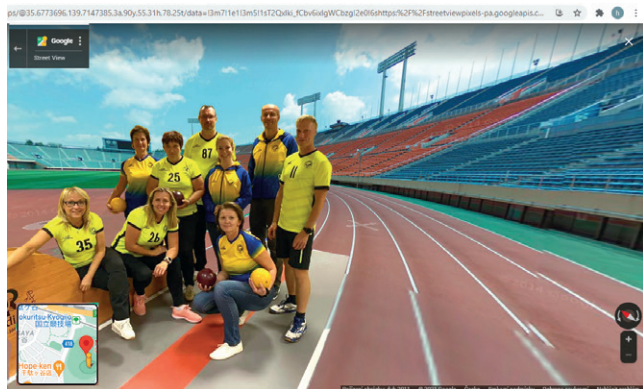
Děti byly úspěšné v projektu Benešovsko žije příběhy 2. ročník vyhlášeného společnosti Posázaví o.p.s., do kterého se zapojily společnou výtvarnou prací „Bruslení na konopištském rybníku“, kterou porota vybrala a stala se součástí knihy. Přes Posázaví o.p.s. letos MŠ Čtyřlístek požádala také o dotaci z Programu rozvoje venkova na vybavení školní kuchyně. Plánuje pořídít multifunkční pánev, která umožní připravovat pokrmy podle současných trendů ve stravování dětí předškolního věku.

jt

Obchodní akademie Neveklov – I doba plná omezení obohacuje

Hygienická opatření v důsledku koronavirové epidemie se dotkla rovněž Obchodní akademie Neveklov. Výuka se přenesla do distanční formy, a to bohužel platilo i pro žáky závěrečného maturitního ročníku. Příprava na zkoušku z dospělosti však probíhala bez jakýchkoli úlev – ekonomika, čeština, jazyky, teorie sportovní přípravy...

V březnu proběhly ve škole i mezinárodní jazykové zkoušky v anglickém jazyce. Žáci se online úspěšně účastnili krajského kola Středoskolské odborné činnosti – K. Dvořáková svůj obor vyhrála a postoupila do celostátního finále. V okresním kole Olympiády v českém jazyce, které proběhlo také online, obsadily naše studentky K. Kudrnová a M. Kosíková krásné 4. a 5. místo a v celostátním finále Olympiády v ruském jazyce obsadila K. Perebziak místo druhé.

Nezaháleli ani naši tělocvikáři. Motivovali k pohybu žáky i kolegy pedagogy, jak to jen šlo. Všichni věříme v lepší dny, někdo v exotické dovolené, sportovci vyhlíží odložené olympijské hry. A právě do Tokia jsme virtuálně putovali i my, „obyvatelé“ OA Neveklov. Pravidelně jsme zaslali reporty o svých sportovních aktivitách. Zároveň probíhala soutěž, kdo dříve dorazí do cíle – prváci, druháci, třetíci, čtvrtáci nebo snad učitelé? Pravidelný pohyb, zábava, ale i nové technologie, které umožňují screenovat, to vše obohacovalo naše životy.

Konec května přinesl konečně i návrat do lavic. Ve stejný čas pomyslně dorazily do cíle, tedy do Tokia, první dvě výpravy. Jako první na Nový národní stadion v japonském Tokiu přišla výprava pedagogického sboru. Stalo se tak ve čtvrtek 19. května. Tato výprava si však svou cestu dobrovolně prodloužila o návštěvu jihovýchodní Asie a Austrálie. V neděli 23. května dorazila na olympijský stadion první žákovská výprava, a to výprava 3. ročníku! Ostatní výpravy se momentálně nacházejí kus před čínským Pekínem. Čtvrtý ročník se již z pochopitelných důvodů přestal akce zúčastňovat. Pokud bychom akci zhodnotili čistě statisticky, pak v tuto chvíli trvá více

než 112 dní a dosud se zapojilo 146 osob, což znamená, že pouze 37 osob spjatých s OA Neveklov nepříspělo ani jedním kilometrem. Putování však ještě nekončí, protože nasbírané kilometry mohou ještě přinést jedničky do tělesné výchovy.

Cestou do Tokia však aktivity za protažením těla ničeného seděním u počítače při online výuce nekončily. Na velikonoční svátky byl připraven orientační závod konopištským parkem v běhu (i chůzi) Velikonoční scorelauf – OA Neveklov aneb Letos místo vajíček hledej kontroly! V rámci tohoto závodu účastníci individuálně i ve skupinkách hledali a sbírali kontroly, které zaznamenávali pomocí QR kódů. Čas, pořadí kontrol, tempo – to vše si každý určoval sám. Byl zadán pouze limit 120 minut. Samozřejmě díky odeslaným informacím byli vítězové, ale nebylo poražených. Každý získal nejen Účastnický list, ale hlavně si odnesl skvělý zážitek, radost z pohybu a z toho, že poznal další kousek naší krásné země.

A co bylo dál? Maturitní zkoušky a hned po nich jsme odpluli. Ano, opravdu odpluli, neboť žáky sportovního managementu čekal vodácký kurz a třetíci si červen zpestřili kurzem sportovně turistickým.

S radostí můžeme tedy konstatovat, že náš optimismus a snahu předat žákům maximum nezhatil ani covid.

Mgr. Miroslava Hulanová

Květen a červen nám vynahradily špatný začátek roku

Začátek kalendářního roku se nesl v duchu zhoršování epidemiologické situace s nemocí Covid-19, různých zákazů a omezení, což postihlo i aktivitu naší Mateřské školy Slunečnice v Maršovicích. První dva měsíce se tedy uskutečnily akce pouze v rámci naší školky, ale i tak si to děti užily.

V lednu jsme si povídali o Třech kráľích a vyráběli jejich koruny. V únoru jsme se na celý týden vydali do tajuplných mořů a oceánů a ztroskotali na ostrově. Aby tam dětem nebylo smutno, převlékli se za různé námořníky, piráty, ale i víly a princezny a závěrečný den si užily. Byl totiž plný her a tance, dokonce jsme objevili i poklad! Nakonec jsme se dostali z ostrova zpátky domů. Bohužel nečekaně na delší dobu... Březen a část dubna musela být školka z nařízení vlády zavřena a od půlky dubna se vrátili pouze předškoláci, pár týdnů nato i zbytek dětí. V tuto dobu jsme ale nelenili. Dětem, a to nejen předškolákům ve třídě Včelíček, kteří měli povinné distanční vzdělávání, ale i mladším dětem ve třídě Motýlků, jsme připravovali rozmanité týdenní bloky. Ty obsahovaly různé pracovní listy, aktivity, nápady na vyrábění na dané téma, omalovánky apod. Udělali jsme ve třídách omalovánky a těšili se, až se zase s dětmi potkáme osobně.

Duben byl ještě plný zákazů a květen se pomalu začal rozvolňovat. Hned jsme začali

připravovat další akce, aby si děti užily alespoň závěr roku. V dubnu jsme celý týden věnovali s dětmi tématu Den Země. Vyrobili jsme si každý svou Zemi, popřáli jí jen samé dobré věci, uklízeli na přírodní zahradě, zasadili slunečnice a na závěr tohoto týdne každé dítě dostalo odznak „Malý ochranář“. Následně 30. dubna se u nás objevil čarodějnický rej, který prolétl školkou a skončil na zahradě, kde si místní čarodějnice a čarodějové opekli špekáčky.

Focení proběhlo na konci května a červen už se nám také hezky zaplnil. Začali jsme oslavou Dne dětí, který pro nás připravili členové Mysliveckého spolku Maršovice. V mysliveckém areálu nachystali různá stanoviště, kde děti plnily rozličné přírodovědné úkoly, a získávaly tak nové poznatky o přírodě. Potěšilo nás, že nás na oslavu Dne dětí doprovodili také mnozí rodiče s mladšími sourozenci a rodiče s nově přijatými dětmi. Děku-

jeme tímto Mysliveckému spolku Maršovice za skvělou organizaci Dětského dne, kterou jsme si všichni krásně užili.

V témže týdnu následoval projektový den v rámci projektu Šablony III, který jsme zaměřili na dramatickou výchovu. Honza Hrubec zahrál dětem pohádku Princezna na hrášku, poté tvořily děti samy děj pohádky a na závěr si vyrobily loutku, kterou si odnesly radostně domů. Další akce byla trochu netradiční – za dětmi z naší školky přijely děti z jedné pražské školky, pro něž jsme připravili program. Všechny děti se ve skupinkách vydaly nejprve hledat poklad, při tom plnily různé úkoly. Poklad našly na zahradě mateřské školy. Na zahradě již na děti čekala paní Lucka Koubková, majitelka a provozovatelka Jezdeckého oddílu Zderadice, se dvěma koňmi a několikadenním hříbětem. Hříbě děti velmi zaujalo a odvážnější děti se mohly v doprovodu dospělých na koních povozit. V závěru si všechny děti pohrály na zahradě mateřské školy a učitelky měly možnost vyměnit si vzájemně své pedagogické zkušenosti.

Těšíme se, že se na podzim vydáme za kamarády do pražské školky zase my. Jednou z posledních akcí bylo rozloučení s předškoláky, které nám zpřijemnil pan Kubec a jeho hudební divadlo. Předškolní děti dostaly šerpy a pamětní listy a také dárečky od úřadu městyse Maršovice a pan starosta dětem, které čeká další životní etapa, popřál mnoho úspěchů a jen samé hezké nové zážitky na základní škole.

Na konec roku jsme připravili tradiční zahradní slavnost s pestrým programem v podobě malování na obličej, různých her, oblíbené jízdy na koních, spousty dobrého jídla a zábavy. Tato akce je realizována jako poděkování rodičům za celoroční spolupráci a je rovněž příležitostí k příjemným rozhovorům a popovídání si mezi učitelkami a rodiči i rodiči navzájem. Těší nás, že si konec školního roku můžeme s dětmi a jejich rodiči pěkně užít.

Přejeme všem krásné léto plné sluníčka a pěkných zážitků a především klidnější období bez různých omezení.

*Za MŠ Maršovice Mgr. Miroslava Strakatá
a Dita Ježilová*

Nová podoba dětského hřiště v Chotýšanech

Na svém únorovém zasedání schválilo zastupitelstvo obce Chotýšany projekt na vybudování bezpečného povrchu v prostoru dětských prvků u fotbalového hřiště.

Původní travnatý povrch byl za déletrvajících špatného počasí promáčený a rozblácený, drobné kamínky z podkladu z lomového prachu se stále nosily na trampolínu.

Na základě požadavků obce vznikl barevný návrh povrchu, který zahrnuje plošné i 3D prvky pro nejmenší děti od počítání přes abecedu, skákání a prolézání. Celé hřiště je koncipováno tak, aby jeho povrch zapadl do okolí s lesem a blízkým rybníčkem, takže tu najdete rybky, vodníka, žáby, lekníny, květiny, vodní plochu, písečnou pláž i zelené ostrůvky. Dominantním prvkem dětského hři-

ště se stal prolézací tunel ve formě velkého žabáka a plovoucí leknínový list s motivem části obecního znaku s lipovou ratolestí. A proč právě žabák? Chotýšákům se totiž v minulosti říkalo „žabáci“. Chcete-li vědět proč, zaposlouchejte se za teplých večerů do zvuků v okolí fotbalového hřiště.

Obec se rozhodla pro variantu realizace,

»»»

kdy si svépomocí připravila úpravu terénu a podkladů, čímž ušetřila část nákladů. Většinu těchto prací provedli obecní zaměstnanci, kteří navíc osadili i palisády kolem

trampolíny, obrousili a nově natřeli lavičky. Osadili novou skákač plochu trampolíny, kterou bohužel v loňském roce někteří návštěvníci zničili. Odborná firma 4soft, s.r.o.,

vítěz výběrového řízení, pak provedla položení povrchu během několika dnů. Jedná se o polyuretanový, vysoce bezpečný a extrémně trvanlivý povrch SmartSoft®, nehrozí zde riziko zakopnutí a úrazu pádem, výborně tlumí otřesy, je vodopropustný, a tudíž vždy bez louží, rychle vysychá. Projekt byl realizován z vlastních finančních prostředků obce ve výši 522 585 Kč.

Během krátké doby tak vzniklo krásné místo s bezpečným povrchem pro zábavu dětí téměř za každého počasí. Nyní jen zbývá upravit a zvelebit těsné okolí hřiště, dosypat okraje hlínou, zasadit trávu, květiny a keře. Jsme rádi, že jsme stihli realizaci povrchu před začátkem letní sezóny, a věříme, že bude hřiště plně využito ke spokojenosti dětí i rodičů. Zároveň doufáme, že se k povrchu i ostatním prvkům jeho návštěvníci budou chovat ohleduplně a vydrží nám v bezvadném stavu co nejdéle.

Bohuslav Kovář, starosta obce

Mateřské centrum Kulíšek – Centrum zdravého rozumu

Představovat Mateřské centrum Kulíšek v Bystřici je možná nošení dříví do lesa, ale díky mnohým změnám a chaotické době si něco málo můžeme připomenout.

Kulíšek vznikl v Bystřici před 16 lety jako kulturně-společensky-hravé centrum. V té době Bystřice neoplývala mnoha aktivitami a i okolní osady lehce pospávaly. Díky nadšení mnoha dobrovolníků vznikaly dnes již tradiční akce jako Bystřická šlápota, Pohádkový les, Pochod za velikonočním zajícem či podzimní Pochod za bramborou, Halloween nebo první rozsvěcení vánočního stromu. Postupně si akce získaly nejen své příznivce, ale staly se inspirací pro aktivity v okolních obcích. Dnes máme radost, když vidíme, jak „naši Kulíšáci“ rozvířili život ve svých vesničkách.

Máme za sebou rok za zavřenými dveřmi, kdy panovalo v Kulíšku ticho a smutno. Nyní se nadechujeme a otvíráme dveře dokola. A opět se snažíme být o krůček dál. K názvu MC Kulíšek přibyl ještě jeden podnázev – Centrum zdravého rozumu. Vysvětlení je velmi jednoduché – vítáme a podporujeme každého, kdo neztratil zdravý rozum. Dnešní nepřehledná doba plná kontroverzních názorů, chaotických nařízení, vyvolávání strachů a emocí zdravému rozumu moc nepřeje. Naopak, co nejhoršího může kdokoliv udělat, je, že ve jménu dobra použije jako rukojmí ty nejzranitelnější – naše děti. Nechci nikomu podsouvat ryze osobní názor, ale děti mají jediný úkol – a to poznávat a rozvíjet se tělesně i duševně. Na dětství celý život vzpomínáme, je důležité pro utváření hodnot a základů do celého života. Mnohé maminky jsou nyní pod obrovským tlakem, často nejisté a osamocené ve svých názorech. A proto je tu Kulíšek.

Nechci říkat, že je vše výmysl a že nic neexistuje, ale...!?

Kulíšek se snaží vytvořit zázemí pro všechny, kteří potřebují třeba jen čas na rozmyšlenou, kteří hledají spřízněné maminy, kteří si myslí, že nikam nepatří. Dál budeme pokračovat v osvědčených aktivitách. Od září otevíráme opět kroužky, a to nejen ty, na které jste zvyklí, ale přibudou i nové. Dopoledne budeme více cvičit a muzicírovat, školáci i dospělí budou tvořit na 3D tiskárně, nabídneme dětem i podporu v učení hravou formou a čeká nás i několik překvapení, která zatím nechci zakřiknout. Během roku proběhnou již tradiční akce pro veřejnost. Navíc se každý měsíc budeme scházet, abychom například poznali a dokázali použít „jedlé plevely“, naučili se zdravě i nezdravě vařit a péct, budeme besedovat nebo si ušijeme

své vlastní botky. Nápadů a plánů máme habaděj. Kulíšek byl a je otevřen každému dobrému nápadu a aktivní lidé jsou vítáni a hýčkáni.

O prázdninách čeká děti od 6 do 12 let příměstský tábor: v 1. turnusu od 26. do 30. 7. bude detektiv Kulich spolu se svými asistenty řešit mnoho záhad a 2. turnus od 2. do 6. 8. se ponese v duchu sportovních klání, která vyvrcholí olympiádou. Září bude patřit turistům – 18. 9. startuje 16. ročník Bystřické šlápoty.

Zkrátka plánů máme spoustu. Nezbyvá, než vzkázat – jsi vítán, kdo se zdravým rozumem a radostí přicházíš.

*V Kulíšku se na vás těší
Vanda Pechová*

V Tloskově pomáhá v boji s covidem i hudba

S covidem se dá bojovat různě, nejen medikamenty, očkováním, nošením roušek a respirátorů, sociální izolací či odjezdem do „bezpečnějších“ krajů. V Centru sociálních služeb (CSS) Tloskov zkusili terapii hudbou. A ona zafungovala! Stačilo přitom tak málo – kolem 19.00, kdy všechny televize v Česku rozjíždějí večerní zpravodajství –, naladit ten správný kanál. Ne veřejnoprávní nebo komerční, ale „tloskovský“. A místo vážných tváří moderátorů zahlcujících éter zprávami o tragickém nárůstu počtu nemocných a mrtvých, o marném boji o život stovek našich spoluobčanů, o zavřených školách, divadlech, muzeích, hospodách... diváci viděli šťastné muzikanty a zpěváky v „plné polní“. Byly to jedny z mála koncertů, které mohli odehrát v uplynulých měsících plných restrikcí. Říkalo se jim Hudbou proti zprávám. A byla to vlastně terapie „na třetí“ – na své si přišli klienti, muzikanti i diváci, kteří si tloskovské vysílání naladili na svém telefonu, tabletu nebo počítači.

„S příchodem pandemie zůstali klienti, jako většina z nás, ve svých pokojích. Chodili sice ven, ale nepotkávali se, protože jsme kvůli obavám z šíření koronaviru jednotlivě domy v našem areálu izolovali. Museli jsme uzavřít i společnou jídelnu a přerušit běžné aktivity. Klienti tak zůstali u televize, z níž byli zásobeni negativními zprávami. Jedná se o lidi s mentálním a kombinovaným postižením, takže strach z toho, co slyšeli, u nich přerůstal do psychiatrických diagnóz. Myli si ruce do krve, aby se zbavili viru, někteří odmítli vycházet z pokoje, usínali s respirátorem nebo rouškou. Jedné klientce se vrátily vzpomínky na válku, protože se k nám dostala v době, kdy se válčilo v Bosně. V důsledku toho jsme museli zvýšit dávky medikamentů, přibýlo hospitalizací na psychiatrii,“ popsal neutěšenou atmosféru ředitel CSS Tloskov Matěj Lipský.

Zlepšit náladu se podle něj podařilo dvěma úžasnými způsoby. Tou první byla obětavá

péče zaměstnanců o klienty, hlavně v přímé péči – trávili s nimi podstatně víc času. A tou druhou byla televizní vystoupení v rámci cyklu Z klubu do obývacího. „Živé koncerty, které jsme pořádali v našem klubu, jsme prostřednictvím kanálu Rádía Tloskov přenášeli do televize klientům. Pozvali jsme třeba kapelu nebo interpreta, kterého má rád klient, který potřebuje psychicky podpořit. A ukázalo se, že to funguje. Najednou začaly ubývat léky i hospitalizace, zmizely agresivní projevy, vzpomínky na válku i mytí rukou do krve,“ dodal Matěj Lipský. Ukázalo se však, že jeden koncert měsíčně nestačí, že televize diváky válcují negativními zprávami denně. Tak začali pořádat koncerty pravidelně jednou týdně. A pokud to interpret dovolil, vysílali jeho vystoupení nejen ke klientům, ale i na sociální síti tloskovského centra. „Měli jsme hezké reakce i od jiných lidí. Psali nám, že jim to zlepšilo náladu, že se cítili líp a zjistili, že to bylo tím, že se nedívali na zprávy. Takže to mělo obrovský terapeutický efekt s jasným cílem a přesahem,“ shrnul Matěj Lipský.

Vysílat koncerty mohli Tloskovští díky studiu Rádía Tloskov, které provozují už několik let. „Streamovat jsme začínali s nějakým tabletem a postupně to zdokonalili – půjčili jsme si střížnu na čtyři kamery, pozvali jsme si profesionální zvukaře, potom jsme počet kamer rozšířili na devět, k tomu jsme pouštěli potlesky našich klientů ze záznamů koncertů v klubu a navíc živě přenášeli klienty z obývacího k vystupujícím interpretům. Klienti byli samozřejmě předem seznámeni s tím, že je mohou vidět nejen muzikanti, ale v případě on-line přenosu na sociální síti i veřejnost. Někteří to odmítli, jiní byli nadšení, že je někdo uvidí, ale že i oni sami uvidí nejen sebe, ale i kamarády, s nimiž se dlouho nepotkali,“ doplnil Matěj Lipský.

S „hudbou proti zprávám“ v Tloskově vystoupili například interpreti a kapely Mr. Loco, Vypsaná fixa, Vltava, Pokáč, Ivan Hlas trio, Bára Zemanová band, Luboš Pospíšil, Keks, Ben Cristovao, Karol Komenda group, Vanua 2, November 2nd, Esence, František Nedvěd ml., Slapdash Rockabilly, Schodiště, Ajn Kesi Bunties, Rendez-Fou, Roman Dragoun & His Angels, XIII. století, Bára Štěpánová, Adam Mišík, John Wolfhooker, Dilemma in cinema, Oči, MY3.AVI, The Brownies, Dying Passion, Bran, Jiří Pazour, Clarinet Factory a další.

Cyklus Z klubu do obývacího byl velkou terapií i pro samotné interprety, kteří si po dlouhé době mohli zahrát. Byli vděční a všichni vystoupili jen za náklady. Podobně to měli i zvukaři a osvětlovači, kteří kvůli protiepidemickým opatřením museli svou profesi vyměnit za jiná zaměstnání. „Říkali, že to svým způsobem zachránilo jejich firmu před úpadkem. Takže těch přidaných hodnot tam bylo podstatně víc,“ poznamenal Matěj Lipský. Na projekt Tloskovští získali grant ministerstva kultury a část zaplatili z výdělků festivalu, který pořádali před pandemií.

„Z mého pohledu to byla opravdová komunitní muzikoterapie – pracovali jsme s celou komunitou, všichni na tom participovali, koho to ne bavilo, tak si televizi vypnul, komu šla televize a signál lépe, u toho se začali klienti scházet, takže se obnovily sociální kontakty. Projekt měl jasný cíl – nedívat se na zprávy, posílit radost ze života, věnovat písničku klientům, aby měli pozitivní zážitek, a zároveň zabránit všeobecnému strachu a psychiatrickým problémům. A ukázalo se, že to funguje,“ zhodnotil Matěj Lipský. A dokumentoval to na jednom příběhu: klientovi, který odmítal vycházet z pokoje, pozvali jeho oblíbenou kapelu a on ji mohl sám přivítat. „Dali jsme mu respirátor, vyšel ven, jednou větou kapelu uvedl a odešel. Od té doby začal zase chodit ven.“

Matěj Lipský na závěr připomněl slova Aristotela, který říkal, že hudba a kultura obecně povznášejí a mění člověka v člověka lepšího. O to horší je, že během pandemie byla lidem kultura, z poehopitelných důvodů, odepřena, posteskl si.

jt

Mámo, táto v komoře je krockodýl

Chcete vědět, co vznikne, když se spojí neotřelý humor, vtipné nápady a jedinečné texty s hlasy známých zpěváků a herců? Tak si přečtěte/přehrajte zpěvník/knihu Matěje Lipského *Mámo, táto v komoře je krockodýl*. Součástí originálního projektu pro děti od dvou do sedmi let (ale i starší) jsou dvě CD – jedno instrumentální, na druhém zpívaném účinkuje řada známých osobností, například Lubomír Lipský, Jiří Lábus, Ivan Hlas, Milan Cais, Jiří Macháček, Vilém Čok...

Matěji Lipskému, řediteli Centra sociálních služeb Tloskov, muzikantovi, muzikoterapeutu, ale také vnukovi herce Lubomíra Lipského (1923–2015) trvalo deset let, než svůj nápad realizoval. A mezitím se hodně změnilo – ze zamýšlené knihy pohádek s několika písničkami se stal zpěvník s 25 písničkami a třemi pohádkami. Matějův dědeček, který měl na CD některé texty odvyprávět, zemřel; k některým ale stačil namluvit úvody. Matějovy děti Alžbětka, Šimonek a Matyášek, jimž byla kniha původně určena, se o ní nakonec „podělily“ se svými vrstevníky...

„Muzikanti, kteří písničky na CD do knížky nahráli zadarmo, měli podmínku, že budou veřejně dostupné. Souhlasil jsem s tím, ale trvalo nakonec víc než deset let, než se to realizovalo. Během té doby si písnička sama řekla, kdo by ji měl zpívat. Oslovil jsem vždycky nějakého muzikanta, poslal jsem mu třeba tři skladby,

z nichž si měl vybrat, a on trefil přesně ty, ve kterých jsem ho chtěl,“ popsal Matěj Lipský. Někteří umělci mají na CD třeba jen jednu větu, ale už si to podle něj možná ani nepamatují. „Šel jsem do detailů – je tam třeba písnička o Kukym z filmu Jana Svěráka, kde Anušku namluvil Jiří Macháček – v textu písničky mám jednu větu, kterou pronáší Anuška, tak jsem Jirku kontaktoval a on mi tu jednu větu nahrál,“ dodal. Do další skladby se mu podařilo dostat legendární „aha“ v podání Viléma Čoka. „Nikdo by tak dobré „aha“ nedal,“ směje se Matěj.

Kniha je ochutnávkou všech žánrů – od klidného folku přes klasicistní hudbu až po svižný rokenrol –, ale nechybí v ní ani hard rock, metal či punk. A že to funguje, se Matěj přesvědčil sám, když některé písničky úspěšně používal ve své muzikoterapeutické praxi. „Jsou tam písničky s jasným terapeutickým záměrem, buďto na rozhýbání dětí nebo na zvýšení jejich sebeobsluhy. Třeba pro děti s mentálním a kombinovaným postižením je těžká souslednost nějakých úkonů, takže se učí s pomocí písničky, kterou si zpívají

a u toho to zkoušejí, až se to naučí, třeba mytí rukou,“ popsal Matěj.

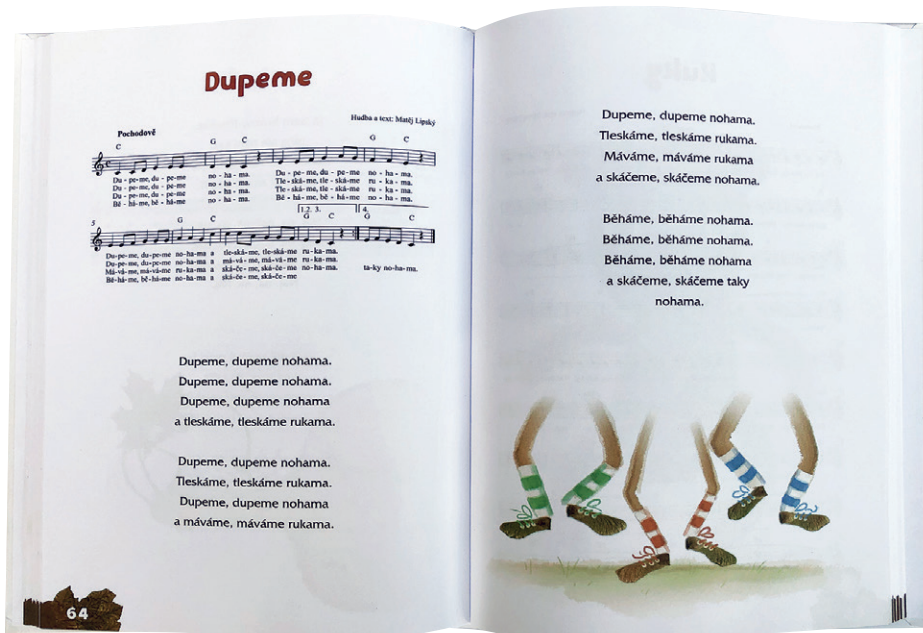
V rámci muzikoterapie se potkal s celou řadou skvělých muzikantů a zpěváků, z nichž někteří na nahrávce hostují. Patří k nim i klavírista Jiří Pazour, který písničky převedl do notového záznamu a k některým zahrál doprovod. Další Matějův kamarád – Maťo Mišík – knihu originálně ilustroval, u dalšího kamaráda – bubeníka Tomáše „Kobdzye“ Kašpara – skladby nahráli, další kamarád – Vojta Smidek – knihu vydal ve svém Nakladatelství Élysion...

Kromě Jiřího Macháčka z Mig 21 a Viléma Čoka z Pražského výběru pomohli písničky na CD rozeznít Milan Cais z Tata Bojs, Vašek Bláha z Divokýho Billa, Matěj a Honza Homolovi z Wohnoutů, Josef Michálek z Forrest Jump, Monika Obermajerová z Negative Face, Filip Benešovsky z Neřež... Podle Matěje Lipského pozornému posluchači určitě ve skladbách neuniknou ani odkazy na několik filmů, třeba na snímky jeho prastrýce Oldřicha Lipského nebo filmové trháky Malý velký muž či West Side Story.

Kniha vyšla v nákladu 1000 kusů a na trh byla uvedena na Den dětí. „Chtěl jsem, aby aspoň 50 knih šlo zdarma do dětských center a dětských domovů, případně mateřských škol a lidových škol umění, hlavně k dětem bez rodin, protože je tam zachycena nejen pozitivní energie, ale má to i terapeutický cíl,“ poznamenal Matěj.

První tři měsíce je kniha ke koupi pouze na www.krockodyl.cz, od podzimu bude k dostání i v dalších knihkupectvích. Kromě dvou CD, z nichž to zpívané se bude prodávat i samostatně v elektronické podobě, je ve zpěvníku i QR kód, který umožní stažení alba do mp3 přehrávačů.

jt

Týnec nad Sázavou – zdravé město pro všechny II

**TÝNEC
NAD
SÁZAVOU**

V březnu 2019 byla zahájena již druhá etapa projektu Týnec nad Sázavou – zdravé město pro všechny II, a to za finanční podpory EU z Operačního programu Zaměstnanost. Projekt trval 2 roky a zakončen byl v únoru 2021.

Projekt byl zaměřený na postupnou a nenásilnou přípravu inovace a rozvoj ve veřejné správě v souladu se Strategickým rámcem rozvoje veřejné správy České republiky pro období 2014–2020. Z projektu město Týnec nad Sázavou financovalo osvětové akce Den Země, Dopravní soutěž či Den pohybu a zdraví, dále přednášky o udržitelném rozvoji (např. Klima se mění, změní se i ty!, Voda, sucho, klima). Hrazeny z něj byly také tiskové materiály k osvětové akci Den Země, Den pohybu a zdraví či k odpadovému hospodářství. I nová brožura o městě s názvem Město Týnec nad Sázavou, zaměřená na kulturu, turistiku a místní podnikatele, byla hrazena z tohoto projektu.

V rámci projektu Týnec nad Sázavou – zdravé město pro všechny II město zpracovalo Strategii pro kulturu a volný čas, Pasport zeleně a Plán zdraví a kvality života. Tyto strategické dokumenty si můžete prohlédnout na webu města. To z projektu hradilo také hromadná školení (např. k zákonu o obcích, správnímu řádu, GDPR) a individuální školení pracovníků městského úřadu. V neposlední řadě projekt podporoval pořádání veřejných setkání, kde občané měli možnost říct svůj názor, např. veřejné fórum, které znovu proběhne v letošním roce.

*Denisa Vrbická, koordinátorka projektu
Zdravé město a MA21*

Participativní rozpočtování 2021 v Týnci nad Sázavou má svého vítěze

Město Týnec nad Sázavou i pro letošní rok uvolnilo 500 000 Kč ze svého rozpočtu na nápady svých obyvatel, které přinesou užitek celému městu i jeho místním částem. Do 29. ledna 2021 měli občané možnost podávat své projekty. Sešlo se jich osm. Vzhledem k tomu, že dva projekty navrhovatelé stáhli, protože je bude realizovat město, postoupilo do hlasovací soutěže šest projektů:

1. Rozdělení vnitřního prostoru sportovní haly oponou s vertikálním zvedáním
2. Obnovení alejí podél starých katastrálních cest
3. Venkovní posilovna a odpočinková zóna v Podélusích
4. Renovace školní asfaltové plochy – hřiště
5. Pořízení kostýmů na akce pořádané městským muzeem a spolky města
6. Rodinný festival u hradu

Ptáte se, který projekt vyhrál? V termínu od 29. března do 11. dubna 2021 měli občané možnost hlasovat prostřednictvím platformy Mobilní rozhlas nebo prostřednictvím formuláře, který bylo možné stáhnout

z webu města. V letošním roce měli obyvatelé města a jeho místních částí možnost udělit dva kladné a jeden záporný hlas. Do hlasování se zapojilo téměř 500 občanů, z toho dvě třetiny byly ženy.

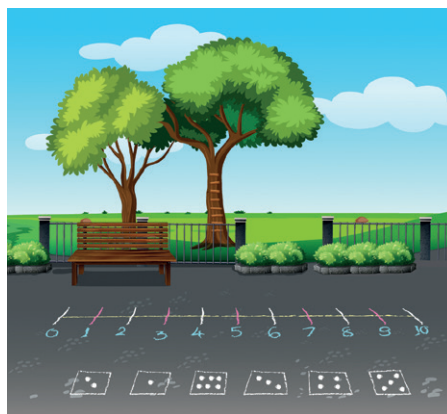
Vítězem se stal projekt Renovace školní asfaltové plochy – hřiště. Navrhovatelům vítězného projektu gratulujeme. Cílem vítězného projektu je na místě stávajícího asfaltového hřiště před budovou školní družiny při ZŠ Týnec nad Sázavou vybudovat nové víceúčelové hřiště s umělým povrchem. Nyní se na asfaltovém povrchu nacházejí velké praskliny a nerovnosti. Díky renovaci dojde ke snížení počtu úrazů, hřiště se bude snadněji udržovat a bude možné jeho širší využití. Nové hřiště bude sloužit nejen žákům ZŠ, ale i široké veřejnosti.

Ještě doplním, že vzhledem k tomu, že jde o velký projekt, na rozdíl od loňského ročníku bude z participativního rozpočtu financován jen tento. Ostatní projekty mohou jejich navrhovatelé přihlásit do participativního rozpočtu v příštím roce.

*Denisa Vrbická, koordinátorka projektu
Zdravé město a MA21*

Dešťová voda do kanálu? To ne...

Celý svět se v posledních letech potýká s extrémními výkyvy počasí. Sucho záhy střídají přívalové deště, voda po vysušeném povrchu

steče a v krajině nezůstane. Nejinak tomu bohužel je i v České republice, respektive v Týnci nad Sázavou. Nezbyvá, než se na tyto klimatické změny adaptovat a naučit se s vodou hospodařit. To znamená snažit se ji v krajině udržet a případně i umět dál využít třeba i v péči o městskou zeleň.

Snažíme se být dobrými hospodáři, a proto jsme se rozhodli zpracovat strategii, která nám poradí, jak na to. Konceptně by měla navrhnout řešení a možnosti, jak s vodou šetrně nakládat i jak zvýšit odolnost území města vůči extrémům v počasí.

Strategie vznikne do března 2022 v rámci projektu „Adaptační strategie přizpůsobení se změnám klimatu města Týnce nad Sázavou“, jejímž zpracovatelem je společnost Sweco Hydroprojekt a.s. Celkové náklady projektu jsou ve výši 663 080 Kč a dotace pokrývá až 90 %.

Přípravy na její zpracování probíhají již od listopadu 2020 ve spolupráci s Komisí pro rozvoj města a místními zájmovými skupinami a zahrnovaly místní šetření na území města včetně místních částí. Shromažďované informace se týkaly především problémových lokalit z pohledu povodní z vodních toků, případně z přívalem dešťů. Dále bylo důležité získání údajů o podmačených plochách, chybějící zeleni v krajině, ale také plánovaných projektech nebo akcích zaměřených na zeleň, vodní toky, nakládání s dešťovou vodou v zástavbě i mimo ni apod.

V současné době společnost Sweco Hydroprojekt dokončila práce na analytické části, které představila zástupcům města a partnerovi projektu Českému vysokému učení technickému v Praze – Fakultě stavební, Katedře meliorací a krajinného inženýrství.

Nedílnou součástí strategie budou i dílčí opatření, která by se mohla realizovat v jednotlivých lokalitách. Práce na nich budou probíhat během tohoto roku. Projekt je podpořen grantem z Norských fondů.

Věra Velková

Bystřice otevřela nové Městské kulturní a informační centrum

V informační centrum s kavárnou, malým muzeem loutek a galerií se promění bývalý dům U Jelena v Bystřici. O jeho vznik a provoz se postará nové Městské kulturní a informační centrum (MKIC), které letos v lednu založilo město jako svou příspěvkovou organizaci. Jejím cílem je zprostředkovat místním obyvatelům a turistům potřebné informace a nabídnout jim zajímavé a smyslné prožití volného času – přesně v duchu hesla „Člověče, vítěj v kraji lesů, luk a loutek! Zbystři, jsi na dobré cestě.“

„Chceme přivést do Bystřice víc divadla, víc kultury,“ říká ředitelka MKIC Radka Macháčková. Plánuje pořádat koncerty, výstavy, divadelní představení, trhy, akce pro děti i dospělé... „Patnáct let jsem dělala v Mateřském centru Kulíšek, takže mám široký záběr, vím, co chtějí děti, teenageři, maminky i senioři,“ dodala. První akcí byl farmářský trh. „Zájem prodejců ale není takový, jaký bychom si přáli. Bystřice je malá, takže při-

lákat prodejce není jednoduché, stánek jim proto nabízíme zdarma,“ poznamenala Radka Macháčková.

S rozvolňováním protiepidemických opatření se obyvatelé i návštěvníci Bystřice mohou těšit na zajímavé kulturní léto. První středu v srpnu se u kašny uskuteční tradiční koncert Štěpána Kojana. Stejnou příležitost dostanou i místní kapely – 11. 8. country kapela Šlahouni a 18. 8. vystoupí mladá talentovaná kapela Spojení. MKIC plánuje také dvě představení v novém přírodním divadle v zámeckém parku v Líšně, a to 5. 8. komedii Jenom život, ve které hrají Igor Bareš a Antonie Talacková, a 29. 8. zazáří ve Smím prosit Jan Révai, Kateřina Janečková, Jarmil Škvrna, Karel Zima a Igor Bareš. MKIC připravuje i příměstský tábor pro děti, 1. turnus je od 12. do 16. 7. a 2. turnus od 19. do 23. 7. Na děti čeká pestrý program v podobě Taneční školy Honzy Ondera, šamanské bubnování, přednáška o strašilkách, ukázky modelů člunů, basketbal a nebudou chybět ani oblíbené výlety.

Pěkný zážitek slibuje první ročník letního Bystřicefestu, který se uskuteční 21. srpna na fotbalovém stadionu. Už v předvečer akce 20. srpna bude v areálu promítat pojízdný biograf film Špunti na vodě. Samotný festival začne ve 13.00 a vstup na něj, stejně jako na skákací hrady pro děti, je zdarma. Návštěvníci se mohou těšit na bohatý program, kterým provede Honza Onder. Vystoupí Anna K, O5 a Radeček, Adovany, Peter Aristone, Marcell, Argema a Raego.

Připravují se také oslavy 550 let městysu Bystřice. „Když jsme je začali plánovat, nevěděli jsme, jaká budou platit protiepidemická opatření, takže jsme oslavy přenesli do virtuálního světa. Rozhodli jsme se, že uděláme webové stránky a propojíme je s bystřickým turistickým portálem visitbys-

trice.cz. Do toho ale přišlo rozvolnění, takže jsme se spojili s městem a hasiči a 4. září budeme mít Městské slavnosti, kdy oslavíme nejen 550 let městysu, ale také 145. výročí založení hasičského sboru,“ uvedla Radka Macháčková. Prozradila i něco málo z programu, který připomene vzpomínanou historickou událost – v roce 1471 král Jiří z Poděbrad Bystřici za její podporu v boji se Zdeňkem Konopištským povýšil na městys a daroval jí erb, který se stal základem znaku města. V den oslav se proto Bystřice na chvíli pomyslně vrátí o 550 let a „navštíví“ ji i sám král. Současnost pak budou reprezentovat Malá muzika Nauše Pepíka, skupina Coda, Horváth Band, velký skákací hrad, občerstvení...

MKIC přizvalo ke spolupráci na rozjezdu centra i místní základní školu, jejíž děti vyzdobí jeho prostory. Výhledově by se část budovy U Jelena měla přeměnit na velké interaktivní muzeum loutek. „Počítáme tam s tvořivými dílnami pro děti, které tam budou docházet, vymýšlet příběhy, dělat si své loutky a kulisy, hrát si svoje divadlo,“ prozradila Radka Macháčková. Projekt muzea už existuje, s jeho realizací se ale v brzké době zatím nepočítá. MKIC chce proto některé loutky z bohatého městského depozitáře vystavit v malém muzeu.

„Věříme tomu, že v informačním centru zájemce nejen dostane potřebné informace, třeba kdy jede autobus, kam může vyjet na kole nebo jaká kulturní akce se chystá, ale bude se tu moci občerstvit, koupit si regionální produkty, turistické známky, vizitky, pohledy nebo získat razítka, propagační letáky a brožury,“ dodala Radka Macháčková. Měl by zde fungovat i předprodej vstupenek.

„Těšíme se na vás v kraji lesů, luk a loutek!“

jt

Pády a havárie jsou příležitostí ke změně

V únoru letošního roku došlo k dopravní nehodě, kterou odnesla autobusová zastávka u Mezihoří na silnici do Přestavlk a Vranova. Po nárazu vozidla zdivo popraskalo a stavba musela být zbourána. V prvním okamžiku samá nepříjemnost: domluva s řidičem vozidla, řešení nehody s policií, provizorně zabezpečit stavbu proti pádu, jednání s pojišťovnou, zajistit zbourání a likvidaci materiálu atd. Opravdu samé nepříjemnosti. Ale vše špatné má svůj konec.

V tomto případě nastal ve chvíli, kdy zavolal kolega ze zastupitelstva Soběhrd (pod něž Mezihoří patří), architekt, malíř a milovník všeho krásného Honza Špaček a začal zeširoka vysvětlovat, že bychom to místo neměli odbýt nějakým prefabrikátem nebo typově vyrobenou krabicí. Neuměl bych to popsat

tak hezky jako on, ale pamatuji si, že zazněla slova: výjimečné místo, vstup do obce, rozcestí, lesy, pole, kopce, hájovna, kouzlo, vyhlídka, krajina, obnova, cesty, aleje a krásna. Nevím přesně, v jakém to bylo pořadí, ale vím, že po tomhle rozhovoru už to nebyly nepříjemnosti, ale očekávání něčeho nového.

Na zastupitelstvo potom Honza přišel s návrhem a krásnými obrázky a od té chvíle už je to jen čirá radost a těšení se. Tak ať se v této nelehké době můžeme na něco těšit všichni, přikládáme obrázek, jak bude nová zastávka u Mezihoří za pár měsíců vypadat.

Až pojedete kolem, zastavte se, rozhlédněte po krajině a poděkujte v duchu všem, kteří usilují o krásu českého venkova. Tohle už totiž nebude jenom autobusová zastávka, ale spíše staročeské poutní zastavení.

Pavel Bartík, starosta obce Soběhrdy

V Jizbici se soutěžilo o Zlatou srnčí trofej

Ověřit a porovnat znalosti dětí s hlubším zájmem o přírodu, její ochranu a myslivost je cílem soutěže Zlatá srnčí trofej (ZST). Letos se koná její jubilejní 50. ročník. Klání má tři kola – místní, okresní a národní. Soutěžící z Benešovska poměřili své síly na konci května v okresním kole v Jizbici. V kategorii A (3.–5. třída) zvítězil Martin Dušek z kroužku Mladí markazíni při DDM Benešov před Adamem Kubíkem z MK DDM ve Vlašimi a Jasmínou Cíchovou z Puštíků z Netluk. V kategorii B (6.–9. třída) vyhrál Matouš Charvát z kroužku při DDM Vlašim před Janem Meckou z téhož kroužku a Václavem Kurešem z Mladých markazínů z Benešova. V nejmladší kategorii zvítězila Tereza Švedová z MŠ z Benešova. Vítězové postupují do národního kola, které se uskuteční v červenci v Lopeníku na Uherskohradištsku.

„Soutěž je vyvrcholením celoroční činnosti členů mysliveckých, přírodovědných kroužků a jednotlivců se zájmem o přírodu. Děti se učí mysliveckým předmětům (myslivecké zvyky a tradice, zoologie, kynologie, péče o zvěř, lovectví, střelctví a ochrana přírody) a v přírodě poznávají rostliny, pobytové stopy zvěře (místa, kde se zdržovala a jak se tam chovala),“ uvedl lesní správce firmy Sellier & Bellot Vlašim Jaroslav Vaníček, který s manželkou Jarmilou pracuje při vzdělávání myslivecké mládeže v rámci ČR už 40 let. Za tu dobu nepamatuje, že by děti měly tak zhoršené podmínky na přípravu, jak tomu bylo letos, kdy se kvůli koronavirové pandemii nemohly scházet. Na rozdíl od předchozích ročníků proto soutěžícím

odpustili písemný vědomostní test (100 otázek) a jejich znalosti prověřili pomocí dvou praktických poznávacích stezek.

Na 110 stanovištích soutěžící určovali myslivecké a botanické exponáty (předměty praktické myslivosti, pobytové stopy zvěře, stromy, keře a byliny). „Museli se pozorně dívat kolem sebe a hledat pobytové stopy, kde se zvěř zdržovala. Na každém stanovišti měli krátké upřesňující návody. Hledali třeba paroží v místě, kde ho zvěř shodila. Nechyběly ani otázky na kůrovce, který je v současnosti aktuální, nebo na požerky mravenců. Jinde byly kousky srsti, peří – snažili jsme se třeba napodobit trhaniště, kde dravci zpracovávali svou kořist. Nechybělo ani určování zvěře podle stop – hodně jich v lese zanechali divočáci –, třeba podle výšky otěru stromů musely děti poznat, co bylo dílem divočáků a co udělal jelen,“ popsal Jaroslav Vaníček myslivecké „figle“, které se i tímto způsobem dětem snaží vštěpovat.

Se skupinou dětí se soutěže zúčastnila i Jindřiška Rosolová z Votic, která při tamní základní škole už 40 let vede kroužek mladých ochránců přírody a myslivosti. Za tu dobu předala zkušenosti z oboru, který je jejím celoživotním koníčkem, stovkám dětí. Nakolik si je vzali k srdci, pak s nimi každoročně ověřuje na Zlaté srnčí trofeji. Velkým úspěchem pro ni bylo před lety vítězství její svěřenkyně Elišky Štikové v národním kole. Ale jak sama říká, kvůli „vavřínům“ s dětmi nepracuje. „Já si nevybírám, kdo bude kroužek navštěvovat, nemám to ve zvyku. Ať je dítě slabší

nebo živější, všechny беру stejně,“ popsala. I proto si na nezájem ze strany dětí nestěžuje – vždyť její kroužek má 40 členů od 1. do 9. třídy! A hlásí se jich prý čím dál víc.

Pomyslný slalom mezi soutěžními exponáty absolvoval i osmák Ondřej Holek ze Základní školy Votice. „Soutěže se účastním už po třetí. Bylo to lehké, ale nevím, jak to dopadne,“ zhodnotil svůj výkon. Největší problém mu prý dělaly otázky z botaniky. Ondřej se hrdě hlásí k tomu, že je myslivec – rád chodí do přírody, zajímá se o zvěř a tomuto oboru by se chtěl věnovat i v budoucnosti – po základní škole by se rád přihlásil na zemědělskou školu.

Zlatou srnčí trofej pořádá Českomoravská myslivecká jednota ve spolupráci s okresními mysliveckými spolky. Její organizace, tak jako v případě Benešovska, většinou leží na bedrech skalních příznivců. Jaroslav Vaníček by proto uvítal pomoc mladších kolegů. Několik z nich mu už v Jizbici pomáhalo, většina z nich si v minulosti ZST i sama prošla. Mnozí absolventi kroužků provozují výkon práva myslivosti nebo vedou mladší děti a pokračují v tom, co jim starší kolegové léta předávali. ZST také některé ovlivnila při výběru budoucího povolání.

Na Benešovsku v současnosti působí sedm přírodovědných a mysliveckých kroužků, které navštěvuje kolem 130 dětí. V Jizbici soutěžila zhruba polovina z nich. Potěšitelné je, že mezi nimi byla i asi dvacítká předškoláků a dětí z 1.–2. třídy, pro něž organizátoři připravili kategorií 0 (C) – trasu prošli v doprovodu dospělých. Podle Jaroslava Vaníčka by byla škoda zájem malých dětí nepodchytit, protože tím získají nejen nové členy kroužků, ale vychovají i své nástupce.

jt

Spolek zahrádkářů Teplýšovice a děti

ZO ČZS Teplýšovice čítá bezmála 80 členů. Při plánování činnosti zahrádkářského spolku myslíme na všechny věkové kategorie, ale dnes se zaměřím jen na jednu z našich priorit, na práci s dětmi.

V květnu se začala rozvolňovat epidemiologická opatření. Nejvyšší čas na setkání

s dětmi. Tradiční květinové odpoledne se konalo třetí květnovou nedělí a program byl opravdu bohatý. Po společné pohádce jsme sázeli předpěstované sazeničky afrikánů, slunečnic, okrasných kopřiv, rajských jablíček nebo okurek. Z velkého množství nasbíraných přírodnin jsme tvořili hmyzí hotely, na ukázkách jsme si opět připomněli dětskou soutěž „herbář“ a na podzimní výstavě uvidíte, jak se nám podařila velká společná omalovánka Zahradnická abeceda.

Akcí pro celé rodiny jsou společné procházky jarní přírodou. Cílem našich cest se již stal vrch Krásná hora nebo zámek v Třeběšicích.

Ani v rámci velké podzimní výstavy nezapomínáme na děti. Na programu je naučná cesta za odměnou, na které si malí návštěv-

níci vážně i vesele prověří znalosti a dovednosti potřebné při zahradničení. Abychom dostali hygienickým požadavkům, bylo potřeba zvolit tu správnou taktiku. Tou se stala kouzelná hůlka. Každý soutěžící obdržel kouzelnou hůlku (svítilku tyčinku), která sloužila jako ukazovátka a takto vyzbrojen vyrazil na cestu za poznáním. Úkoly jsou vždy přizpůsobeny věku dětí a nikdo nepřijde zkrátka. V roce 2020 bylo vystaveno 5 krásných herbářů, 28 dětí se se svým obrázkem zapojilo do výtvarné soutěže, svými velkolepými výtvary se prezentovala všechna školská zařízení z Teplýšovic a z Petroupimi. Všechny aktivit se mohou zúčastnit děti místní i z okolních obcí.

Aktuální informace o činnosti spolku získáte na www.zahradkari.cz/zo/teplyšovice/.

*Za ZO ČZS Teplýšovice
Jaroslava Škvorová*

Zahradní Železnice Dalecký nabízí zábavu pro malé i velké

Zábavu pro malé i velké fandky vlaků a vláček nabízí soukromá zahradní a modelová Železnice Dalecký. Vznikla na zahradě rodinné vily v Hodějovské ulici v Benešově. Kromě modelové železnice v měřítku G (1:26) tam najdete i zahradní železnici „pětipalcovku“, na které se můžete i se svými dětmi svést – uveze až osm mužů! Jedinečnou atmosféru zážitku ještě dokreslí přírodní modelové scénérie a zázemí nádraží a výtopen. Obě železnice se navíc neustále rozšiřují a obměňují, protože sbírka Jiřího Daleckého je velmi rozsáhlá.

Železnice je otevřena od dubna do října v pátek až neděli, mimo provozní dny po domlu-

vě – podmínkou jsou minimálně čtyři osoby na jednu jízdu. Návštěvu je nutné si předem objednat.

jt

Pomozte opravit sochu boha Dia v konopištském parku

Spolek přátel Konopiště zřídil transparentní účet u České spořitelny č. 5980885379/0800, kam mohou přispět všichni přátelé historie a přírody na obnovu historických památek a uchování rázu konopištského parku, Růžové zahrady a zámku. Získané peníze pomohou restaurovat vybrané artefakty v Konopišti. Pilotním projektem je oprava sochy antického boha Dia u jezírka v Růžové zahradě. Cílem bylo vybrat 50 000 korun, což jsou předpokládané náklady na opravu. Vybraná částka bude nejpozději do konce října 2021 převedena na účet Národního památkového ústavu (NPÚ). Spolek s ním zároveň jedná o výhledu oprav v příštím roce a rád by znovu oslovil případné dárce z řad přátel Konopiště.

„Vzhledem k úspěšnosti naší akce, kterou inicioval Petr Slabihoudek, máme momentálně (těž díky velkorysosti jednoho ze sponzorů) už na účtu dostatek prostředků na zmíněnou sochu a zbude ještě na další artefakt, který se letos restauruje, a to na sochu Apollona z par-

teru u medvědária,“ uvedl za organizátory Petr Mareš.

Socha Dia od neznámého autora je vyrobena z mušlového nebo biodetritického vápence. Je vysoká 190 centimetrů a byla vysekána kamenickým nářadím na konci 17. století. Pod poslední restaurátorskou opravou jsou podepsáni manželé Adamcovi. „Při restaurování spolupracuje NPÚ s Univerzitou Pardubice, Fakultou restaurování v Litomyšli, kde jsou velice šikovní studenti a v rámci přípravy již v minulosti pro Konopiště pracovali. Naposledy například při restaurování poničené sochy sv. Jana Nepomuckého nedaleko infocentra. Na této akci se Spolek přátel Konopiště také spolupodílel,“ dodal Petr Mareš.

Pokud se podle něj podaří oslovit benešovské i jiné podnikatele a další přispěvatele, spolek by se rád pustil i do větších akcí, například opravy schodiště s kašnou pod zámek, branky u Růžové zahrady, jezírka v Růžovce apod.

Stav transparentního účtu lze sledovat na <https://www.csas.cz/cs/transparentni-ucty>.

jt

Meryup: S respektem k životu a přírodě

MERYUP

Zdalo se mi... že jsem s partou horečků vyšplhala na Mount Everest, že jsem se naučila čínsky, že jsem písťalou vyfoukla z rozžhaveného skla nádhernou vázu, že jsem si koupila kousek Národního muzea v Praze... Ne každý sen musí být z kategorie utopie. Třeba ten poslední. (Pomyslný) vlastníkem kousku budovy jedné z nejvýznamnějších muzejních institucí v republice přitom může být každý. Ale abych to uvedla na pravou míru – omítku ani kamínky z budovy, která je dominantou pražského Václavského náměstí, prosím, nedloubejte. Raději si kupte některý z výrobků chráněné dílny Meryup – cycling s.r.o. Právě ona totiž vdechla nový život „obalu“, který umně maskoval Národní muzeum během jeho nedávné rozsáhlé rekonstrukce. Z velkoplošného banneru teď vyrábí penály, spisovky, taštičky, pouzdra, batohy... Je libo třeba obal na knihu nebo diář zdobený reprodukcí mříže, andělského křídla, kousku okna, ornamentu, mramoru nebo pískovcového portálu muzejní budovy? Poptejte se v Meryup. Materiálu prý mají na roky dopředu.

Nerudovské „Kam s ním?“

Plachtu z PVC, která skvost české architektury chrání, nebylo možné tepelně zpracovat kvůli úniku chlóru a dalších nebezpečných zplodin a na skládce by se rozkládala celé století. Společnost Meryup přišla s lepším nápadem – banner přijala za vlastní, ekologicky ho vyčistila a stříhla na správných místech. A začala z něj šít obaly na knihy, tašky na notebooky, penály nebo pouzdra na diáře. Kvalitní, pevné, čisté... a hlavně jedinečné. Co kus, to originál. Na každém je totiž kousek nádherné budovy, co stojí „nahoře na Václaváku“.

Výrobky Meryup prodává přes e-shop, ale vyrábí s nimi také za zákazníky, třeba na pražský Dyazajn market. „Lidi si tu věc potřebují osahat,“ říká jedna ze zakladelek firmy Pavlína Hradečná. Na začátku podobu produktů konzultovali s externí designérkou, teď si je vytvářejí sami. „Funguje to za pochodu – přijdeme s ním hodil na trh, zákazník řekne, že by se mu hodil jiný rozměr, nebo i my sami zjistíme, že bychom potřebovali něco praktičtějšího,“ vysvětlila Pavlína, jak a kde hledají inspiraci. Reagují prostě na poptávku a zákazníci jsou spokojeni. Své vý-

robky nabízejí i jako firemní dárky, měsíčně jsou schopni ušít až 600 kusů. „Jeden stříhá, druhý špendlí, třetí šije...“ popsala zavedený rituál. Každá zakázka je jedinečná, na sklad vyrábět nemohou.

Za zelenou budoucnost

Tento příběh začaly psát dvě ženy – Pavlína a Lenka –, obě žijí s velkým respektem k přírodě a lidem ve svém okolí. Nechtěly jen nečinně přihlížet masové produkci nových věcí a přemýšlely, jak to změnit. Jak vyrábět nové produkty, ale zbytečně nezátěžovat planetu dalším materiálem, a zároveň podpořit lidi, kteří jsou na trhu práce znevýhodnění. A zrodila se myšlenka sociálního upcyclingového podniku (upcycling = nové využití pro staré a nepotřebné věci). Nejenže tím daly šanci materiálu odsouzenému k zániku, ale při jeho zpracování zaměstnávají lidi, jejichž uplatnění na trhu práce není jednoduché – lidi s mentálním postižením, duševní nemocí nebo jiným zdravotním znevýhodněním.

Pavlína do projektu přizvala i svého syna a vznikla rodinná firma. „Řekli jsme si, že to zkusíme, banner jsme převzali, postupně ho čistíme, vymýšlíme z něj různé věci. Aby to mělo větší smysl, tak zaměstnáváme lidi s postižením, jsme chráněná dílna, máme asi 95 procent zaměstnanců s handicapem, celkově nás je sedm,“ uvedla Pavlína, která 15 let pracovala v sociálních službách na Benešovsku.

První dílnu měla firma v Netvořicích, letos se přestěhovala do Benešova na Mydlářku, kde balíky s plachtami i skladuje. Jejich zpracování kladé velké nároky především na prostor. „Dohodla jsem se se starostou Soběhrd a půjčili jsme si na to místní hřiště,“ usmívá se Pavlína. Balík tam vždy odvezou a těší se, jaké překvapení jim přichystal. „Je to moc hezký moment, když ho rozmotáme a vidíme, co tam je na obrázku, třeba okno, socha, kus fazety – je to nádhra. Pak už jenom přemýšlíme, jak to nařezat, aby se z toho dalo něco rozumného ušít. Když se to vytrídí a nařeže, znovu materiál srolujeme, odnese ho na dílnu, tam se odmětá a čistí,“ popsala Pavlína. Osvědčil se systém několika násobného ručního čištění, aby se zachovala vrchní vrstva laku a materiál se nepolámal. „Zkoušeli jsme ledacos, ale strojově to nejde, takže je to poměrně časově náročná činnost,

ale na druhou stranu tím dáme práci lidem s mentálním postižením, kteří to zvládnou,“ poznamenala Pavlína.

Za zhruba dva roky, co Meryup funguje, zpracoval asi třetinu z darovaného množství banneru. Ne všechen materiál z něj je ale použitelný. Přesto se firma nemusí obávat o další zdroj suroviny. Zájemci se jí už hlásí a nabízejí další vyřazené reklamní poutače. „Nešíjeme ale jenom z banneru, máme i základní řadu výrobků z jiných materiálů, takže naše cílová skupina se rozrůstá,“ podotkla Pavlína. Uživit se je podle ní v době covidu náročné. Sici dílna proto přijímá i další zakázky, vyráběla třeba potahy na pívni chlazení, v současnosti připravuje zakázku pro významnou státní instituci na výrobu propagačních předmětů.

Firma Meryup se také snaží aktivně zapojit do místní komunity. Na jaře například její zaměstnanci šili roušky pro benešovskou nemocnici, Městskou policii Benešov, pekárnou Benea, pro místní lékaře, školy i obce v okolí. Spolupracuje s Úřadem práce v Benešově, a to zejména při zaměstnávání lidí s handicapem. „Těšíme se, až skončí protiepidemická opatření a my budeme spolupracovat s místní komunitou offline a „na plný plyn“,“ přeje si Pavlína Hradečná.

Další informace jsou na www.meryup.cz.

jt

Budova interny má už všechna patra zmodernizovaná

Čtvrté patro budovy nové interny Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s. je po kompletní rekonstrukci. Slavnostně se otevřelo v pátek 14. května 2021. „V roce 2016 se započalo s rekonstrukcí dětského oddělení v pátém patře a chvíli poté jsme slíbili, že uděláme vše pro to, abychom v maximálně možné míře, kterou umožní stávající konstrukční možnosti budovy, provedli rekonstrukci pavilonu interních oborů na úroveň zdravotnického provozu, který odpovídá dnešním potřebám a standardům. Toto jsme díky silné podpoře vlastníka nemocnice, trpělivosti personálu i pacientů a také především díky nadstandardně vstřícnému přístupu architekta a stavební firmy BDS Benešov zvládli. Zvládnutí jsme to výtečně a práce bez větších potíží

probíhaly podle harmonogramu i v době, kdy byla nemocnice plně podřízena nouzovému pandemickému režimu. Tímto krokem jsme naplnili slib, který jsme dali zaměstnancům i pacientům. Velké díky všem,“ uvedl předseda představenstva MUDr. Roman Mrva.

S pracemi ve čtvrtém patře interny se mohlo začít poté, co se loni v září odstěhovalo oddělení následné rehabilitace do nového pavilonu Komplexního rehabilitačního centra. „Rekonstrukce a modernizace se realizovala od konce loňského roku do letošního května a vše proběhlo bez komplikací, přestože přišla pro všechny náročná druhá vlna pandemie. Práce postupovaly stejně jako na ostatních patrech, která jsou již po kompletní

opravě a nabízejí větší komfort pro personál i pacienty,“ uvedl technický ředitel PhDr. Jan Kolbaba.

Kompletně se zrekonstruovaly rozvody vody, kanalizace, elektroinstalace, ústřední vytápění a podlahy, rozvody počítačové sítě a medicínálních plynů. Prostory jsou klimatizované a pokoje jsou vybavené sociálním zařízením a novým nábytkem. Čtvrté patro má nyní 28 lůžek, které v budoucnu budou sloužit pro interní oddělení. Opět se pracovalo za povozu, a tak děkujeme pacientům a personálu za trpělivost.

Obnovou čtvrtého patra skončila rozsáhlá rekonstrukce budovy od suterénu až po páté patro, která trvala několik let. Na rekonstrukci výrazně přispěl Středočeský kraj jako majoritní vlastník nemocnice. Náklady na poslední etapu (4. patro včetně oprav schodiště) byly 27 milionů korun, 25 milionů korun hradil Středočeský kraj.

V areálu nemocnice se ale buduje dál. Kompletní rekonstrukcí prochází i pavilon patologie. Koncem loňského roku došlo k zateplení budovy, výměně oken a nové fasádě, nyní se přistoupí k modernizaci interiéru. Zároveň se připravuje stavba úplně nového pavilonu – Centrálního příjmu. Vznikne v přízemí dostavby stávajícího chirurgického pavilonu.

mz

Regionální muzeum v Jílovém u Prahy těší přízeň návštěvníků

V době uzavření kulturního života nás velmi potěšilo a zvedlo nám náladu, že přízeň našich drahých návštěvníků neopadla, ale naopak se neustále ozývala podpora prostřednictvím sociálních sítí a dalších vazeb. Zvali jsme totiž návštěvníky do muzea nebo na aktuální výstavy alespoň virtuálně. Abychom jim, ale nejen jim, dali důvod vyjít ven a i běžnou cestu za nutnými obchůzkami jim trochu ozvláštnili a zpříjemnili, připravili jsme ve spolupráci s městem Jílové také venkovní výstavu Ztracené Jílovsko. Při výpravách na nákup, do práce nebo do našeho muzea „potkávali“ kolemjdoucí až do konce května cedule s vyobrazením našeho překrásného města v minulosti, a mohli se tak zastavit na dvaceti místech a nostalgicky si zavzpomínat na staré časy.

Období zavřeného muzea jsme využili také ke zvelebování stávajících expozic. Například pro Edwarda Kellyho, kterému hlavní budova muzea v 16. století patřila, jsme připravili zbrusu novou alchymistickou laboratoř. V expozici Ora et labora (Modli se a pracuj) jsme v nevyužitém klášterním sklepení připravili středověkou spižírnu, která se bude pravidelně doplňovat. Návštěvník si tedy může udělat představu, jak se jedlo a vařilo ve středověku nebo jak fungovalo stolování přímo v kláštřích. A aby nebyla

ochuzena naše největší a nejvýznamnější expozice, doplnili jsme ji o vzácné kusy ryzího zlata ze všech koutů světa.

Nezapomněli jsme ani na školáky, kteří měli omezenou výuku – pro ně jsme připravili online seminář Archeologie pravěku, který zpestřil hodiny dějepisu. A jakmile to bylo jen trochu možné, sbalili jsme se a jeli jsme do ZŠ Jesenice s tvůrčí sezonní dílničkou, kde si žáci vyrobili něco hezkého a navíc se dozvěděli spoustu zajímavostí o slavení svátků v minulosti.

Rok 2021 je pro nás velmi významný, neboť slavíme 130 let od založení muzea. V souvislosti s tím jsou plánovány výstavy muzejních sbírkových předmětů a další zajímavé projekty, jako například výstava Filmové Jílové s doprovodným programem a Doba zlaté slávy, která návštěvníky přenesne do časů druhé poloviny 14. století. Čeká nás také bohatý program Středočeského kulturního léta a věříme, že si tu dlouhou dobu uzavření kulturního života náležitě vynahradíme! Čeká nás například swingový koncert Ondřeje Havelky a jeho Melody Makers (29. 7. 2021), nejslavnější československý trumpetista a jazzman světového formátu Laco Deczi (7. 8. 2021), vtipná komedie o přátelství, lásce a zradě odehrávající se ve

svitu sálajících ohňů s názvem Hubte trampy, serou v lese (13. 8. 2021) nebo bláznivá komedie Blbec k večeri o nečekaném vyústění srážky s blbcem, který třeba ani blbcem nemusí být (24. 8. 2021). A to zdaleka není vše! Těšíme se na Vás!

Další informace na www.muzeumjilove.cz.

Dana Chmelíková

Všednost v Muzeu umění a designu v Benešově

Věci denní potřeby, obrazy i fotografie uvidí návštěvníci výstavy Všednost, kterou Muzeum umění a designu (MUD) v Benešově reaguje na uplynulé měsíce pandemie, jež výrazně ovlivnila životní styl jedinců i celých rodin. Pod vlivem protikoronavirových opatření se lidé uzavřeli do jasně vymezených prostorů, v nichž se odehrávaly veškeré jejich aktivity. A začali si víc všimnout obyčejných předmětů, které nás obklopují a které se v nové expozici dostaly na výsluní – židle, knihy, telefony, počítače, sklo, hračky... Výstava bude otevřena do 31. října.

„Chtěli jsme nějakým způsobem reflektovat ne úplně příjemnou zkušenost s pandemií, neustálými lockdowny. Přemýšleli jsme, jak téma uchopit, přišlo nám hodně důležité to,

Když si dost zavzpomínáte, ve třetí místnosti na vás čeká překvapení za vysokým paravánem. Uličku, která z něj vznikla, zdobí výtvarná díla na téma soužití a setkávání, třeba Dvojice od Adrieny Šimotové, Otevírání dveří od Marie Blabolilové nebo Rozpočítávání od Dalibora Chatrného. A jako bonus se na závěr vyloupne cyklus černobílých fotografií Jiřího Hankeho s příhodným názvem Pohled z okna.

Výstava je rozdělena na dvě části, jedna je věnovaná „všedním“ věcem – předmětům a designu, druhá část je věnovaná „všednímu“ životu – emocím, pocitům a zkušenostem, které jsme nasbírali uzavření ve svých bytech. „Rozhodli jsme se, že stejně jako my jsme byli uzavřeni doma, tak se taky trochu ‚zavřeme doma‘, tedy v muzeu, a celou ex-

jeho oknem. „Za mě to hodně ukazuje, jak se proměňuje kontext našeho vnímání uměleckých děl. Zatímco v 80. letech v Hankeho fotkách mohla být vidět trochu i kritika režimu, tak teď je to hodně intenzivně ovlivněno naší zkušeností z lockdownu. Co dělá člověk, když je zavřený doma? Sedí a kouká z okna, zkoumá, co se pod ním mění,“ popsala Barbora Pavliš. Překvapila ji i grafika sester Květy a Jitky Válových, které společně tvořily od 60. do 80. let minulého století. V expozici je vystavena jejich kresba zachycující setkání dvou lidí – každá ze sester ji vytvořila na polovinu přehnutého papíru. „To setkání může být příjemné, mohou splynout dohromady, nebo mezi nimi může dojít ke sporu, což vyjadřuje to, čím jsme si všichni prošli. Že totiž to, že pobýváme s člověkem, se kterým si skvěle rozumíme, v jednom bytě 24 hodin sedm dní v týdnu, může za nějakou chvíli přestat být ideální,“ konstatovala Barbora Pavliš. Pro Markétu Hornerovou nebyl pohled do depozitáře velkým překvapením. „Naše muzejní sbírky znám dost podrobně,“ vysvětlila s úsměvem.

Výstava se zaměřuje na kolektivní zkušenost s každodenní všedností. Velký důraz klade na věci, které zabydlují náš obytný prostor. Potřeba skloubit práci z domova a distanční výuku s běžným chodem domácnosti přinesla vyšší nároky na její technologické vybavení. Každodenní používání spotřebičů i dalších předmětů pak vedlo k otázkám ohledně jejich kvality a funkčnosti, ale také nezbytnosti nebo naopak nadbytečnosti.

Výstava má i svou webovou stránku www.vsednost.cz, která je jednak jejím doplňkem, jednak samostatně fungujícím médiem. Tři virtuální místnosti – kuchyně, obývací a ložnice –, které znázorňuje, vytvořila výtvarnice Vendula Chalánková, předměty nafotil Zdeněk Rerych, design pokojů je dílem Martiny Oravcové a zvuk dodal Ondřej Hauser. Některé předměty z klasické expozice jsou i ve virtuálním bytě a po kliknutí na ně se objeví jejich podrobný popis. Výstava tak i v době případného dalšího lockdownu zůstane „otevřena“.

jt

že tím, jak jsme všichni byli zavřeni doma, se nějakým způsobem proměňuje vnímání všednosti, všedního běhu událostí i věcí, které nás obklopují,“ uvedly kurátorky Barbora Pavliš a Markéta Hornerová.

Je to trochu jako procházka minulostí – knížky z edice Gama, které jste kdysi dávno četli a které teď odpočívají na dně knihovny. Židle „tonetka“ s ratanovým výpletem, na které jste určité někde seděli. Starý dobrý psací stroj, jehož klávesnice dodnes „žije“ v moderních počítačích. Žlutá nafukovací žirafa – podobné výrobky Fatry Napajedla byly součástí našeho dětství stejně jako plastový černý kocour s břichem ve tvaru harmoniky od Libuše Niklové. Kdo z dětí dnes ví, jak se obsluhoval telefon s vytáčecím číselníkem a co to byly Zlaté stránky? A ta těžká váza z hutního skla od Josefa Hospodky byla kdysi snad v každém obýváku. Kousek od ní je jeden z prvních mobilů, diktafon, ale také designový skleněný hrníček „přilepený“ na podšálku nebo atypická žehlička z dílny Stanislava Lachmana... Žlutý rámeček u některých exponátů nabádá: dotýkat se je dovoleno!

pozici jsme poskládali z naší sbírky. To do jisté míry determinovalo vyzdvížená témata – máme kvalitní sbírku designu, včetně grafického,“ popsala Barbora Pavliš základní myšlenku výstavy. Z depozitáře do expozice se tak dostaly nejen technické předměty běžné denní spotřeby, ale také kvalitnější věci z 60. let minulého století, ze zlaté éry československého designu. Prezentuje ho sklo, porcelán i zástupci klasických uměleckoprůmyslových disciplín. „Pak jsme se rozhodli vystavit také fotografii. Máme celkem obsáhlou sbírku fotografií z 60. až 80. let, která byla také zlatou érou dokumentární a humanistické fotky. Objevuje se v ní hodně často téma obyčejného života, obyčejných lidí, ať už z vesnice nebo trochu z okraje společnosti, což velmi dobře koresponduje se zkušeností z posledního roku,“ dodala Barbora Pavliš.

Osobně ji zaujal například cyklus fotografií Jiřího Hankeho nazvaný Pohledy z okna. Známou sérii, která vyšla několikrát i knižně, umělec nafotil na konci 80. let minulého století v rozmezí asi pěti let. Je na ní vidět, jak se postupem času měnila scénérie pod

Letní novinky v Sázavském klášteře

Po dlouhé úmorné době „lockdownů“, kdy byly znepřístupněny z bezpečnostních důvodů i památkové objekty, přichází čas prázdnin a s nimi i široká nabídka letních programů pro návštěvníky hradů, zámků a klášterů. A ne jinak je tomu v Sázavském klášteře.

Velkou novinkou je po dvou letech oprav a rekonstrukcí opětovné zpřístupnění poutního chrámu sv. Prokopa v klášterním areálu, a to nejenom pro bohoslužby. Římskokatolická farnost Sázava, která s pomocí evropských dotací opravila část klášterního areálu, kterou spravuje, připravila pro návštěvníky a poutníky i komentované prohlídky interiéru kostela včetně prohlídky obnovené krypty, varhan a v prvním patře chrámu i malého muzea věnovaného sv. Prokopovi.

V částech, které spravuje Národní památkový ústav, nadále pokračují oblíbené prohlídky s vyprávěním o proměnách kláštera v toku času, jejichž součástí jsou mimo jiné i nádherná kapitulní síň z doby vlády císaře a českého krále Karla IV., bývalá klášterní jídelna s barokními nástroji malbami a křížová chodba s již osmi odhalenými malbami – příběhy sv. Prokopa a jeho zázraků. Novinkou letošního roku je příběh zázraku s loďkou odehrávající se na řece nad jezem (kde je dnes turistické tábořiště „Pod vrbou“), který byl odhalen a zrestaurován na konci roku 2020.

Další novinkou jsou tzv. archeologické úterky, kdy po celé prázdniny vždy od 14.00 se můžete v rámci Archeologického léta zajišťovaného Archeologickým ústavem Akademie věd ČR v Sázavském klášteře vydat s mladými archeology Soňou Hendrychovou nebo Janem Kramerem na „pouť“ po stopách archeologických výzkumů v Sázavském klášteře 20. a 21. století. Archeologické léto vyvrcholí poslední srpnovou sobotou, kdy

bude připraven program od časného odpoledne až do nočních hodin pro malé i velké. Bude možné se stát archeologem nebo středověkým písařem na dálku nebo si vyzkoušet práce či zábavu našich dávných předků. Večerní program bude věnován krátkým přednáškám renomovaných archeologů nebo místních badatelů. Jedním z témat bude i využití videoher pro poznávání minulosti. V nočním čase pro vás v interiérech kláštera bude připravena pátrací hra s odměnou na závěr a koncert bubeníků.

Tento den klášter zahájí také nabídku další formy svých prohlídek. Půjde o videoaudio-prohlídku, kdy návštěvník nebude závislý na skupinové organizaci. Přijde do pokladny se svým chytrým telefonem a daty, uhradí vstupné a obdrží speciální kód, který si stáhne do svého mobilního přístroje. Po určité

dobu pak bude moci procházet klášteřem sám a doprovázet ho budou staré fotografie, obrázky z výzkumů, záběry z české videohry Kingdom Come of Deliverance, to vše sestavené do jakéhosi „dokumentárního“ interaktivního filmu s hlasovým doprovodem jednoho z herců Dejvického divadla. Na konci tohoto roku přibude k této první exteriérové dějinné části i část interiérová s krátkými arto-vými videi a hudbou, aby návštěvník zakusil atmosféru kláštera trochu jinak.

Pro zvědavé a současně tvůrčí návštěvníky, zejména rodiny s dětmi, nebudou o prázdninách chybět ve vybraných letních dnech ani tvůrčí dílny, kupříkladu dílna výroby uměleckých vitráží, dílna gravírování skleniček vlastním motivem, dílny s pestrým programem podle výběru. Vytvořit si můžete na tričku od nás motivy sv. Prokopa orajícího čertem, můžete si udělat obrázek z bylin z klášterní zahrádky, naučit se psát zdobným středověkým písmem husím brkem a uplatnit tuto dovednost i poté, co již budete doma, zabrousit do práce archeologa a dalších zajímavých činností. Pomůcky, nástroje, pracovní materiál všem poskytneme. S sebou si vezměte pouze svačinu.

A konečně: pokud se budete chtít vydat od kláštera na nějakou hezkou procházku, kupte si v pokladně za pět korun naši novou „pátráčku“. Hravý list vytvořený naší edukátorkou Martinou Štědrovou vás zavede nedlouhou trasou od kláštera k legendární studánce Vosovce, místa setkání poustevníka sv. Prokopa a knížete Oldřicha. Cestou narazíte na místa, kde je třeba vyřešit úkol, zapsat a nakonec vyluštit tajemku. A pokud se s vyplněnou tajemkou vrátíte zpět do kláštera a do ouška ji prozradíte paní pokladní, dostanete malou odměnu za úspěšné pátrání.

Slávka Matoušová, kastelánka

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 23. 3. 2021

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Ondračková	Týnec nad Sázavou, K Náklí 94, 257 41	Adriana Ondračková	služby
Ing. Lucie Onderčaninová	Týnec nad Sázavou, Na Hlinkách 597, 257 41	Ing. Lucie Onderčaninová	služby
Ing. arch. Iveta Jirásková	Krchleby 4, Křečovice, 257 56	Ing. arch. Iveta Jirásková	služby
Nestátní neziskové organizace			
Cesta integrace, o.p.s.	Říčany, Masarykovo náměstí 6/17, 251 01	Mgr. Alena Radová	sociální oblast
Historický klub z.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Václav Pošmurný	historie, kultura a památky
Lidem blíž z.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdička, z.s.	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Náplava Sázavy, spolek	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82	Bc. Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
RUAH o.p.s.	Benešov, Tyršova 2061, 256 01	Mgr. Marta Vacková	sociální oblast
Rytmus Střední Čechy, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavla Fleischhansová	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	Roman Lutz	církev
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT, z.s.	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
Spolek Karel IV.	Praha 1, Lázeňská 2, 118 00	Ing. Alois Maceška	kultura a památky
Spolek Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Bc. Ludmila Klimusová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22	Ing. Miroslav Tvarůžka	kultura a památky
TSK SALTA Benešov	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK, z.s.	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jiřová	děti a mládež, vzdělávání
Život v Hradci a okolí - spolek	Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Bc. Lenka Říhová	cestovní ruch
Příběh s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
Hotel Všetice s.r.o.	Všetice 6, Netvořice, 257 44	Karolína Mikšíková	cestovní ruch, zemědělství
Ing. Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Ing. Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Miroslav Němec	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Miloslav Perníček	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Mgr. Lukáš Ferenc	cestovní ruch, zemědělství
Obce a města			
Obec Čerčany	Čerčany, Václavská 36, 257 22	Ing. Jitka Pawingerová	veřejná správa
Obec Hradištko	Hradištko, Chovatelů 500, 252 09	Lucie Hašková	veřejná správa
Obec Jankov	Jankov, Na náměstí 14, 257 03	Bc. Jitka Jonsztová	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Kozmice	Kozmice 12, Benešov, 256 01	Helena Matoušková	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Robert Nečas	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	František Ludvík	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Zdeněk Zahradníček	veřejná správa
Město Bystřice	Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 256 01	Klára Škvorová	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Jiří Zápál	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Ing. Michal Hašek	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Ing. Ivan Koldcsiter	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Bc. Věra Velková	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Benešov, Želetinka 12, 256 01	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Zpravodaj Posázaví > Číslo 2 – Ročník 2021 < Za informace uvedené v článcích jsou odpovědní jejich autoři. Fotografie jsou z archivu Posázaví o.p.s. a od dopisovatelů, foto na obálce Michaela Poláková. Šéfredaktorka PhDr. Jaroslava Tůmová (jt), tel.: 602 216 637. **Posázaví o.p.s.** • kancelář Masarykovo náměstí 1, 256 01 Benešov. Své dotazy, připomínky a příspěvky můžete zasílat na e-mail: tumova@posazavi.com. **MK ČR E 15860**